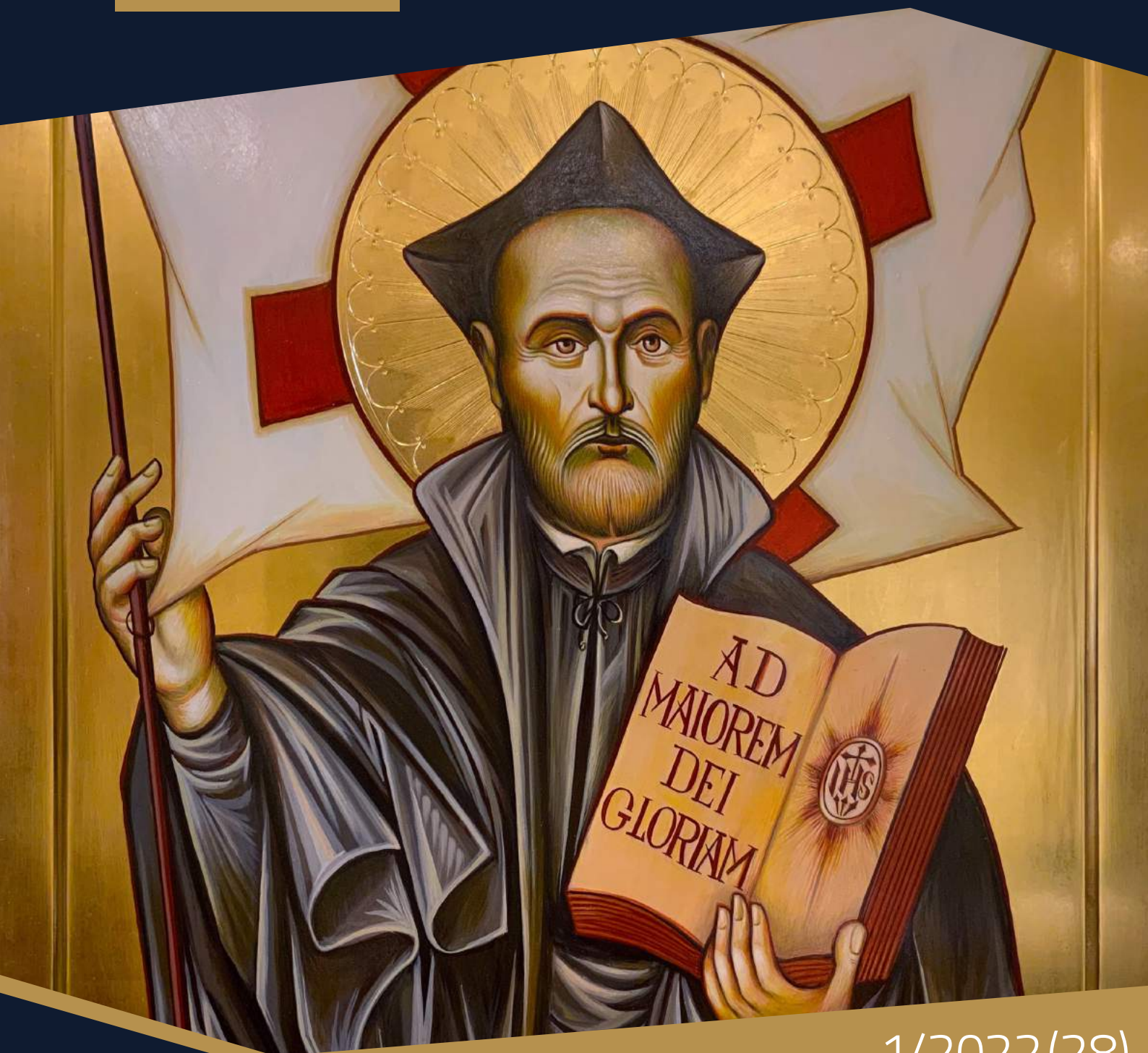

IGNATIANUM

PÓŁROCZNIK AKADEMII IGNATIANUM W KRAKOWIE

1/2022(28)

ISSN 1899-8860

W NUMERZE:

ZAKOŃCZENIE PIERWSZEJ
CZĘŚCI INFORMATYZACJI
UCZELNI
S. 8

AKADEMIA IGNATIANUM
W KRAKOWIE UCZELNIĄ
DOSTĘPNĄ DLA OSÓB Z
NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI
S. 14

CERTYFIKAT
LANGUAGECERT Z JĘZYKA
ANGIELSKIEGO
S. 20

Akademia Ignatianum w Krakowie uczelnia dostępną dla osób z niepełnosprawnościami!

BUDOWA WINDY
DOSTOSOWANEJ
DO POTRZEB OSÓB Z
NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI

WZMOCNIENIE DZIAŁANIA
BIURA DS. OSÓB
NIEPEŁNOSPRAWNYCH

ZAKUP SYSTEMÓW
KOMPUTEROWYCH
UŁATWIAJĄCYCH NAUKĘ
JĘZYKÓW OBCYCH

SZKOLENIA DLA KADRY
UCZELNI ZWIĄZANE
Z ZAGADNIENIEM
NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI

Projekt nr POWR.03.05.00-00-A024/20
dofinansowany ze środków Unii Europejskiej
w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój
finansowany jest ze środków
Europejskiego Funduszu Społecznego.

Od redakcji

W bieżącym numerze czasopisma wspominamy uroczystości, które odbyły się w drugiej połowie 2021 roku, podsumowujemy intensywny okres wdrażania nowych systemów, który kończy pierwszą część informatyzacji Uczelni oraz informujemy o działaniach w ramach projektu: „Akademia Ignatianum w Krakowie uczelnia dostępną dla osób z niepełnosprawnościami”. Te i wiele innych treści w najnowszym wydaniu „Ignatianum”. Zapraszamy do lektury!

TOŻSAMOŚĆ UCZELNI

Spotkanie młodzieży ze szkoły Ate Pjeter Meshkalla w Szkodrze / <i>Bożena Prochwicz-Studnicka</i>	4
Wspomnienie 25. krakowskich jezuitów aresztowanych przez Niemców / <i>ks. Stanisław Cieślak SJ</i>	5
Nominacje profesorskie / <i>Redakcja „Ignatianum”</i>	6

ORGANIZACJA UCZELNI

Zakończenie pierwszej części informatyzacji uczelni / <i>ks. Andrzej Sarnacki SJ</i>	8
Akademia Ignatianum w Krakowie uczelnia dostępną dla osób z niepełnosprawnościami / <i>Grzegorz Kocot</i>	14
Czasopisma Akademii Ignatianum w Krakowie z podniesioną punktacją / <i>Redakcja Ignatianum</i>	16
O co chodzi z tym RODO? / <i>Wywiad Redakcji Ignatianum z dr. Pawłem Białym</i>	17
Pacuszka dla maluszka / <i>Tomasz Konturek</i>	17
Społeczna Odpowiedzialność Uczelni / <i>Jarosław Kucharski</i>	19
Certyfikat LanguageCert z języka angielskiego / <i>Kamil Mielnik</i>	20
Akademia Ignatianum w projekcie cyfryzacji zbiorów Radia Watykańskiego / <i>ks. Leszek Gęsiak SJ</i>	24
Dr Marek Liszka Nauczycielem na Medal / <i>Redakcja Ignatianum</i>	24

ŻYCIE UCZELNI

Pragnienie bycia pedagogiem MAGIS, czyli słów kilka o Kole Naukowym SAGITTARIUS AIK / <i>Marta Jurkowska</i>	26
Prezentacja dzieł ks. Piotra Skargi SJ w języku ukraińskim w Akademii Ignatianum w Krakowie / <i>ks. Stanisław Cieślak SJ, ks. abp Ihor Isichenko</i>	27
Uroczystość promocji doktorskich i wręczenie Nagród Rektora / <i>Redakcja Ignatianum</i>	30
Uroczystość wręczenia Nagrody im. ks. Stanisława Musiała SJ / <i>Jakub Drath</i>	32
Dr Urszula Tes – wspomnienie / <i>Beata Bigaj-Zwonek</i>	34

IGNATIANUM

PÓŁROCZNIK AKADEMII
IGNATIANUM W KRAKOWIE
1/2022 (28)
ISSN 1899-8860

Pismo ukazuje się od 2008 roku
za zgodą Rektora Akademii
Ignatianum w Krakowie

Redakcja: **Biuro Promocji Akademii
Ignatianum w Krakowie**
Korekta: **Biuro Promocji**
Skład: **Bartosz Kuzak,
Magdalena Małeczka-Kuzak**
Okładka: **Ikona św.
Ignacego wykonana przez
ks. Zygfrйда Kota SJ**

Wydawca
AKADEMIA IGNATIANUM W KRAKOWIE
ul. Kopernika 26, 31-501 Kraków
tel. centrala – 12 39 99 500, fax: 123 999 501
REGON: 357244777
NIP: 676-16-87-491
Konto bankowe: Alior Bank SA
94 2490 0005 0000 4600 9871 1366

Nakład: 300 sztuk

Spotkanie młodzieży ze szkoły Ate Pjeter Meshkalla w Szkodrze

dr Bożena Prochwicz-Studnicka – Adiunkt badawczo-dydaktyczny Instytutu Kulturoznawstwa

19 listopada 2021 roku, na Platformie Webex odbyło się spotkanie ks. dr. hab. Stanisława Cieślaka SJ, prof. AIK z uczniami prowadzonej przez jezuitów szkoły średniej Ate Pjeter Meshkalla w Szkodrze w Albanii.

Ze Szkodrą związana jest postać ks. Ndre Mjedy (1866–1937), przez jakiś czas jezuita, który położył wielkie zasługi na rzecz albańskiej kultury narodowej. Był poetą i tłumaczem, posłem do parlamentu i działaczem demokratycznej opozycji. Pod koniec życia pracował jako nauczyciel języka i literatury albańskiej w kolegium jezuickim w Szkodrze.

Ksiądz Stanisław Cieślak jest autorem publikacji poświęconej właśnie temu jezuitcie i 39 innym z Prowincji Weneckiej Towarzystwa Jezusowego, którzy w latach 1881–1894 przybyli do Krakowa na studia teologiczne do kolegium Prowincji Galicyjskiej Towarzystwa Jezusowego przy ul. Kopernika 26 w Krakowie (obecnie Akademia Ignatianum). Książka ukazała się w języku albańskim (Ndre Mjeda dhe Jezuitët e tjerë të Provincës së Venecies në Krakov, Botimet Flesh, Tiranë 2018, ss. 192), a autorem przekładu jest prof. Leonard Zissi, nieustrudzony propagator kultury i literatury polskiej na gruncie albańskim.

Podczas piątkowego spotkania online z młodzieżą ojciec Stanisław Cieślak wygłosił wykład w języku angielskim Ndre Mjeda SJ and other Jesuits from the Venetian Province of the

Society of Jesus studying in Krakow (1881–1894). Przedstawił on kolegium jezuickie w Krakowie i jego rolę naukowo-formacyjną na tle ówczesnej sytuacji polityczno-społecznej Galicji. Mówił o postaci Ndre Mjedy oraz o tym, jak studia teologiczne oraz polska kultura odcisnęły trwałe ślady w życiu przybyłych tu kleryków. Wykład objął także temat edukacyjnej działalności Akademii Ignatianum w Krakowie w obecnych czasach.

Moderatorem spotkania był ojciec Giangiacomo Ghiglia SJ, dyrektor generalny szkoły Ate Pjeter Meshkalla. Po wykładzie ksiądz Stanisław Cieślak odpowiadał na pytania uczniów, którzy wykazali spore zainteresowanie zaprezentowaną tematyką.

Spotkanie młodzieży albańskiej z ks. Stanisławem Cieślakiem SJ; fot. fanpage FB szkoły Atë Pjetër Meshkalla

Wspomnienie 25. krakowskich jezuitów aresztowanych przez Niemców

ks. dr hab. Stanisław Cieślak SJ, prof. AIK – Kierownik Zakładu Historii Kultury Chrześcijańskiej w AIK

Więźniowie niemieckich nazistowskich obozów koncentracyjnych byli pozbawieni godności i praw, zredukowani do numerów, przeznaczeni do niewolniczej pracy i na koniec – pozbawieni sił i uznani za bezużytecznych – uśmierceni. Przed śmiercią, poprzedzoną wieloma niewyobrażalnymi cierpieniami i męczarniami, kierowali do swoich towarzyszy drogi krzyżowej prośbę, aby zachowali od zapomnienia ich nazwiska i imiona, a także przekazali światu prawdę o okrucieństwie, barbarzyństwie oraz ludobójczym i zbrodniczym charakterze reżimu hitlerowskiego. Były to nierzadko ich ostatnie słowa, ostatnie życzenia i pragnienia wypowiedane ledwo słyszalnym głosem. Te słowa były ich szczególnego rodzaju niespisanym notarialnie testamentem.

10 listopada 1939 roku, w ramach akcji przeciwko polskiej inteligencji i Kościołowi prowadzonej pod nadzorem Głównego Urzędu Bezpieczeństwa Rzeszy (Reichssicherheitshauptamt) w Berlinie, Niemcy aresztowali 25 jezuitów z kolegium Prowincji Małopolskiej Towarzystwa Jezusowego przy ul. Kopernika 26 w Krakowie. Aresztowanie krakowskich jezuitów w przeddzień Narodowego Święta Niepodległości było dobrze zaplanowaną oraz sprawnie przeprowadzoną akcją okupanta niemieckiego, który od momentu agresji na Polskę dążył do eksterminacji warstwy przywódczej polskiego narodu. „Aktion gegen die Krakauer Jesuiten”, wymierzona w przedstawicieli cenionego i działającego na całym świecie zakonu, która zmierzała do pozbawienia, podbitego i skazanego na zagładę, państwa polskiego elity duchowieństwa katolickiego.

W grupie aresztowanych jezuitów byli księża: Józef Cyrek, Kazimierz Dembowski, Tadeusz Kamiński, Adam Kozłowiecki, Józef Krzyszkowski, Wiktor Macko, Marian Józef Wojciech Morawski, Stanisław Podoleński i Piotr Turbak; klerycy-studenci teologii: Franciszek Cięciwa, Władysław Lewicki, Antoni Mruk, Józef Nawara, Józef Swaczyna; klerycy-studenci filozofii: Franciszek Kowalczuk,

Józef Leńczyk, Edward Mruk, Stanisław Sewiło i Bronisław Wielgosz; bracia zakonnicy: Karol Hawełka, Stanisław Krzysiek, Ludwik Rzeźnikowski, Jan Zając, Eugeniusz Żeleźniak i Andrzej Żółtowski. Większość aresztowanych jezuitów była związana

Obchody Akademickiego Dnia Pamięci w 82. rocznicę aresztowania przez niemieckich okupantów 25 Jezuitów z Kolegium Krakowskiego 10 listopada 1939 roku; fot. Aleksandra Krzywonos

Obchody Akademickiego Dnia Pamięci w 82. rocznicę aresztowania przez niemieckich okupantów 25 Jezuitów z Kolegium Krakowskiego 10 listopada 1939 roku; fot. Aleksandra Krzywonos

z Wydziałem Filozoficznym Towarzystwa Jezusowego (na jego bazie powstała Akademia Ignatianum), bądź Wydawnictwem Apostolstwa Modlitwy przy ul. Kopernika 26 w Krakowie.

Aresztowani jezuita, którym nie postawiono żadnego zarzutu, zostali osadzeni w więzieniu śledczym na Montelupich w Krakowie. Niemieckie władze okupacyjne zastosowały wobec nich Schutzhaft (areszt ochronny). Używana przez III Rzeszę instytucja aresztu ochronnego, zwłaszcza w odniesieniu do Polaków i obywateli innych podbitych krajów, stwarzała pozory prawnego usankcjonowania masowych aresztowań i osadzania aresztantów w obozach koncentracyjnych, z których nie mieli wyjść żywi.

3 lutego 1940 roku jezuita trafili z więzienia na Montelupich do karnego obozu pracy w Wiśniczu Nowym. 20 czerwca tegoż roku – w jednym z pierwszych transportów – zostali wywiezieni do niemieckiego nazistowskiego obozu koncentracyjnego w Auschwitz, gdzie poznali ludobójcze

cele i zadania, jakie przywódcy III Rzeszy wiązali z obozami koncentracyjnymi. 10 grudnia 1940 roku zostali wyprowadzeni z Auschwitz, który stał się znakiem niemieckiego okrucieństwa podczas II wojny światowej, i przewiezieni pociągiem do obozu koncentracyjnego w Dachau k. Monachium, gdzie Niemcy zgromadzili aresztowanych duchownych z pobitych krajów Europy. Bramę obozu w Dachau ze znanym już sobie cynicznie brzmiącym napisem Arbeit mach frei przekroczyli krótko po północy 12 grudnia.

Nie wszyscy z aresztowanych jezuitów trafili do obozu koncentracyjnego w Dachau. Czterech jezuitów uwolnili Niemcy w 1940 roku: 13 maja wyszedł na wolność brat Andrzej Żółtowski, 24 kwietnia został zwolniony z więzienia św. Michała w Krakowie kleryk Władysław Lewicki, 20 czerwca ks. Wiktor Macko opuścił karny obóz pracy w Nowym Wiśniczu i został zwolniony przez Niemców na dworcu w Krakowie, w sierpniu z obozu w Auschwitz zwolniono br. Karola Hawełkę. Z obozu w Auschwitz nie

wyszło dwóch księży, którzy tam zmarli na skutek ciężkiej pracy, bicia, szykan i głodu. Byli to J. Cyrek (2 IX 1940) i Marian J. W. Morawski (9 IX 1940). Zaś w obozie w Dachau zmarli księża: K. Dembowski (10 VIII 1942) i S. Podoleński (13 I 1945), klerycy: S. Sewiło (22 III 1943) i B. Wielgosz (29 IV 1942) oraz bracia zakonni: E. Żeleźniak (3 III 1942) i J. Zając (12 II 1945). Trzynastu jezuitów z grona aresztowanych 10 listopada 1939 roku w Krakowie przeżyło obóz w Dachau i 29 kwietnia 1945 roku doczekało wyzwolenia przez amerykańskich żołnierzy. Przypisali je wstawianictwu św. Józefa, któremu oddali się w opiekę.

Jednym z jezuitów, którzy 29 kwietnia 1945 roku doświadczyli niesamowitej radości wyzwolenia obozu w Dachau przez żołnierzy amerykańskich, był ks. Adam Kozłowiecki (1911–2007). Przyszły apostoł Afryki pozostawił wspomnienia z niemieckich nazistowskich więzień i obozów koncentracyjnych, które spisane tuż po uwolnieniu z Dachau ukazały się drukiem pt. Ucisk i strapienie. Pamiętnik więźnia 1939–1945 (Kraków 1967, 2008). Przybliżył w nich przerażającą prawdę o niemieckich obozach koncentracyjnych, które funkcjonowały jako prawdziwe fabryki śmierci.

Nie możemy zapomnieć o 25 jezuitach z krakowskiego kolegium aresztowanych przez Niemców 10 listopada 1939 roku i osadzonych w niemieckich więzieniach i obozach koncentracyjnych, gdyż

nosimy w pamięci ich testament zawierający prośbę, aby nie zapomnieć ich nazwisk i imion, a także ich wierności Bogu, Kościołowi, Ojczyźnie. Jedna z auli Akademii Ignatianum w Krakowie, która została powołana do życia na bazie Wydziału Filozoficznego Towarzystwa Jezusowego w Krakowie, jest poświęcona 25 aresztowanym jezuitom, albowiem tu studiowali filozofię księża i klerycy zakonni.

Obchody Akademickiego Dnia Pamięci w 82. rocznicę aresztowania przez niemieckich okupantów 25 Jezuitów z Kolegium Krakowskiego 10 listopada 1939 roku; fot. Aleksandra Krzywonos

Pamięć o 25 jezuitach winna pobudzać naszą wspólnotę akademicką do budowy lepszego świata, świata, w którym każdy człowiek, niezależnie od koloru skóry, rasy, języka, religii, jest postrzegany jako osoba stworzona na obraz i podobieństwo Boże oraz posiadająca pełnię praw, począwszy od fundamentalnego prawa do życia. Życmy sobie, aby wszystkie narody i państwa żyły oraz rozwijały się w pokoju i sprawiedliwości, odrzucały wojnę – jako środek do kreowania swojej pozycji w świecie, a także współpracowały w dziele budowy cywilizacji na miarę godności człowieka i jego najgłębszych aspiracji.

Nominacje profesorskie

Redakcja „Ignatianum”

21 października 2021 w Auli im. ks. Grzegorza Piramowicza SJ odbyło się uroczyste wręczenie nominacji profesorskich dla pracowników akademickich Akademii Ignatianum w Krakowie.

Po spełnieniu wszystkich przepisanych przez prawo wymogów formalnych oraz po uzyskaniu aprobaty Kongregacji Wychowania Katolickiego, działając zgodnie ze Statutem Akademii Ignatianum w Krakowie, Wielki Kanclerz Uczelni Ojciec Arturo Sosa SJ, Przełożony Generalny Towarzystwa Jezusowego mianował:

z Wydziału Filozoficznego:

profesorem zwyczajnym:

- ks. prof. dr. hab. Stanisława Głaza SJ

profesorem nadzwyczajnym (uczelnianym):

- dr hab. Bogusławę Bodzioch-Brytę, prof. AIK
- dr hab. Izabelę Kaczmarzyk, prof. AIK
- dr hab. Justynę Łukaszewską-Haberko, prof. AIK
- ks. dr. hab. Andrzeja Sarnackiego, prof. AIK

z Wydziału Pedagogicznego:

profesorem nadzwyczajnym (uczelnianym):

- ks. dr. hab. Andrzeja Pawła Biesia, prof. AIK
- dr hab. Annę Błasiak, prof. AIK
- dr hab. Annę Bugajską, prof. AIK
- dr. hab. Pawła Kaźmierczaka, prof. AIK
- dr. hab. Rafała Lisa, prof. AIK
- dr. hab. Krzysztofa Matuszka, prof. AIK
- dr. hab. Witolda Mazurka, prof. AIK
- dr hab. Beate Topij-Stempińską, prof. AIK
- dr hab. Marię Urlińską, prof. AIK

Serdecznie gratulujemy!

Uroczyste wręczenie nominacji profesorskich; fot. Biuro Promocji AIK

Zakończenie pierwszej części informatyzacji uczelni

ks. dr hab. Andrzej **Sarnacki** SJ, prof. AIK – Prorektor ds. Cyfryzacji i Rozwoju Uczelni

Kończy się niezwykle intensywny okres wdrażania nowych systemów informatycznych na naszej Uczelni. Przez półtora roku przechodziliśmy poważną zmianę, która od wszystkich pracowników, ale też studentów wymagała dodatkowej pracy i trudu uczenia się nowych umiejętności. Warto sobie uświadomić, że nasz zespół AIK dokonał tych zmian w sposób brawurowy.

Znamy przypadki uczelni, którym wdrożenie USOSa zajęło trzy lata. My zrobiliśmy to w niecały rok. Nie znamy natomiast uczelni, która wdrożyłaby USOSa w semestrze letnim, tak jak miało to miejsce u nas. Podobnie sprawa wyglądała z systemem kadrowo-finansowym TETA, którego jakość i czas wdrożenia zaskoczyły samą firmę wdrożeniową (OPTeam). System TETA, którego producentem jest UNIT4, to jedno z najnowocześniejszych obecnie rozwiązań finansowo-księgowych. W sytuacji ciągle zmieniających się wymagań w zakresie sprawozdawczości, system pozwala na wielowymiarowe prowadzenie i rozliczanie rachunkowości zarządczej. Ta wielowymiarowość wymaga znacznie większego wysiłku przy wprowadzaniu dokumentów, ale dzięki temu jakość danych jest bardzo dobra, a co za tym idzie – dostęp do informacji zarządczych. Trzeci z systemów, Kontroli dostępu, jest najbardziej wizualny. Przy każdych drzwiach uczelni mamy teraz czytnik, który informuje o zamknięciu bądź otwarciu drzwi. Każdy pracownik ma na swojej karcie odpowiednio uprawnienia do danego pomieszczenia.

W momencie pisania tego tekstu trwa jeszcze proces wdrażania kolejnych systemów, dlatego nie można wypowiedzieć się w tej kwestii definitywnie. Nie znamy jednak drugiej uczelni, która w tak krótkim czasie wdrożyłaby u siebie tak wiele systemów informatycznych.

Proces wdrożenia pokazuje, że jesteśmy środowiskiem o bardzo dużym potencjale intelektualnym i organizacyjnym, tak nasza administracja, jak i kadra akademicka. Być może nie uświadomiamy sobie tego, zmagając się na co dzień z różnego rodzaju problemami. Nie chodzi bynajmniej o to, by powtarzać doświadczenie tak dużej zmiany,

która kosztuje wiele dodatkowego wysiłku i nie rzadko frustracji. Intensywność ta wynikała z konieczności chwili. Ostatni czas pokazał, że stać nas na wiele. Nasz praca na nowych systemach powinna stać się spokojniejsza i bardziej przewidywalna, choć zwyczajnie po wdrożeniu potrzebny jest jeszcze rok na osiągnięcie poziomu pełnej znajomości systemu. Po tym okresie kończą się zazwyczaj nieakceptowalne problemy operacyjne, które powodują niezadowolenie przejawiające się w narzekaniu, a czasem sabotowaniu nowych rozwiązań.

Powyższe stwierdzenia nie powinny być odczytywane jednostronnie. Samo wdrożenie nie było i nie jest procesem znaczącym jedynie sukcesami. W ostatnich miesiącach stało się jasne, jak wielu rzeczy nie przewidzieliśmy na etapie pisania wniosków projektowych. Przez rok borykaliśmy się z brakiem środków, które miały do nas trafić przed realizacją projektów, a trafiły kilka miesięcy po. Firmy wdrożeniowe w różnym stopniu realizowały zadania zgodnie z ustaleniami. Zdarzały się spory i wielotygodniowe negocjacje w sprawie zmian w przekazanych nam rozwiązaniach. W jednym wypadku wymusiliśmy zmianę kierownika projektu po stronie firmy wdrożeniowej. Nasze zespoły przechodziły przez szkolenia o różnej wartości poznawczej. Zdarzały się spotkania pozorowane, których celem było utrzymanie nas w przekonaniu, że firma pracuje nad wdrożeniem, podczas gdy realnie nic się nie działo. Po naszej stronie było też kilka przypadków odmowy współpracy czy rozposzechniania krzywdzących informacji na temat wdrożenia. Nie zawsze też mieliśmy wystarczające kompetencje by na czas zapobiec niekorzystnym rozwiązaniom. Niemal żadna z tych sytuacji nie była zaskoczeniem, a jednak sporo nas kosztowały.

Zmiany organizacyjne, zwłaszcza tak rozległe, zawsze powodują opór.

Jednym z podstawowych problemów we współpracy z korporacją IT jest procedura wymuszana przez zamówienia publiczne. Opis złożonego systemu informatycznego nigdy nie obejmie wszystkich aspektów produktu, co może w konsekwencji doprowadzić do otrzymania rozwiązania nie do końca zgodnego z zamiarem twórcy. Etyka pracy korporacji ma niewiele wspólnego ze sloganem „klient nasz pan”. Ostateczne przystosowanie systemu do realiów uczelni trwa dłużej i wymaga wielu negocjacji z firmą wdrożeniową. Uruchomiona już w październiku '21 Platforma Edukacyjna jest kompleksowym systemem do prowadzenia dydaktyki. Logika systemu umożliwi zarówno gromadzenie materiałów dydaktycznych w jednym miejscu, jak również bardzo atrakcyjne przedstawianie ich studentom. Do obsługi Platformy potrzebne jest uprzednie szkolenie, które przeszło już 70 osób z Ignatianum. Dopiero po szkoleniu i praktyce użytkowania, logika systemu staje się przejrzysta. Będziemy starać się przejść teraz przez proces poznawania systemu, jak i zgłaszania do firmy postulatów zmian, dzięki czemu system stanie się bardziej przejrzysty i przyjazny. Ponieważ firma deklaruje chęć rozwijania produktu, w ciągu najbliższych miesięcy powinniśmy osiągnąć satysfakcjonujący nas poziom funkcjonalności Platformy.

Informatyzacja uczelni, mająca pomóc w jej zarządzaniu, była celem strategicznym AIK w mijającym okresie planowania. Nowe systemy

Unsplash.com; fot. @sigmund

doprowadziły do pewnej reorganizacji, ale zamierzeniem nie było wywołanie chaosu, redukcja kadry czy przeprowadzenie rewolucji na Uczelni. Trudne przejście na nowe systemy było podyktowane chęcią ulepszenia naszego funkcjonowania, skorzystania z metod usprawniających pracę. Realia obecnych czasów wymuszają nieustanny rozwój tego aspektu działalności. Kolejnymi krokami w tej dziedzinie będą wdrożenia Platformy językowej i Biblioteki cyfrowej.

Jednak już dziś można powiedzieć, że od roku 2018, czyli złożenia wniosków projektowych, zrobiliśmy wielki postęp w rozwoju naszej sprawności informatycznej. Następne lata pokażą, jak nowe rozwiązania będą procentować w uproszczeniu naszych działań i dalszych śmiałych przedsięwzięciach.

Nasi pracownicy administracyjni nie przestraszyli się nowych rozwiązań i cierpliwie uczestniczyli w wielogodzinnych spotkaniach wdrożeniowych

zgłaszając uwagi i zapoznając się z logiką nowego systemu USOS. Załączamy kilka wypowiedzi, które opisują co jest wynikiem przejścia na nowy system.

dr hab. Monika **Stankiewicz-Kopeć**, prof. AIK – Prorektor ds. studenckich

„Wdrażanie w AIK systemu USOS, co oczywiste, wiązało się (i nadal wiąże) z koniecznością poznania przez nas, jako jego użytkowników, możliwości tego nowego systemu oraz nauczenia się jego obsługi. Po kilku miesiącach użytkowania

USOS-a (m.in. modułu pozwalającego na rozpatrywanie podań studenckich, systemu APD), uważam, że system ten – w zakresie, który użytkuję – sprawdza się i jest pomocny. Ze swojej perspektywy szczególnie wysoko oceniam APD

(jako recenzent prac dyplomowych, przewodniczący komisji w czasie egzaminów dyplomowych, członek komisji zatwierdzającej tematy prac).

Katarzyna **Zabdyr** i Katarzyna **Pietras** – Pracownicy Instytutu Nauk o Wychowaniu

„Po krótkim czasie użytkowania USOS-a oraz aplikacji towarzyszących stwierdzamy, iż:

- Zdecydowanie usprawnił się proces dyplomowania studenta. Umożliwienie składania prac dyplomowych online, wystawiania recenzji oraz sporządzania protokołów egzaminacyjnych APD przyczyniło się do szybszego przygotowania studenta do egzaminu dyplomowego i przeprowadzenia go. System ten wyeliminował składanie prac dyplomowych w wersjach papierowych w sekretariacie oraz generowanie papierowych druków recenzji, które były przekazywane osobiście lub

W moim przekonaniu, system APD usprawnił proces dyplomowania od strony organizacyjno-administracyjnej”.

mailowo promotorom i recenzentom.

- USOSweb umożliwił przejrzyste i szybkie sprawdzenie karty obiegowej studenta.
- Składanie podań studenckich drogą elektroniczną wyeliminowało kolejki do sekretariatu i przekazywanie papierowych wersji osobom uprawnionym do rozpatrzenia. Znacznie ukróciło to czas oczekiwania na decyzję.
- Generowanie KOOS-ów i ich elektroniczne podpisywanie umożliwiło łatwe i szybkie zaliczenie kart, wyeliminowanie wersji papierowych przekazywanych do podpisu osobom uprawnionym”.

Małgorzata **Marecka** – Kierownik Sekretariatu Instytutu Nauk o Wychowaniu

„USOS to zmiana charakteru pracy i większe ukierunkowanie pracy administracyjnej na prace w systemie teleinformatycznym, oparte na systematycznym uzupełnianiu i weryfikowaniu danych oraz kontrolowaniu działań w systemie. USOS to narzędzie, które narzuca w sposób sztywny działania w zakresie spraw związanych z obsługą studentów, zgodnie z wymaganiami rozporządzeń dotyczącymi dokumentacji przebiegu studiów, co wpływa na jednorodność i jednolitość wymaganej dokumentacji, która jest prowadzona prawidłowo w oparciu o wytyczne ministerialne.

USOS z pewnością zmniejszył ilość dokumentacji papierowej, przesyłanej drogą e-mailową lub przynieszonej do sekretariatów osobiście przez studentów i wykładowców oraz przyczynił się do eliminacji błędów wynikających z niewłaściwej interpretacji lub błędnym odczytaniu komunikatu. Sztywne ramy w danych modułach wymagają uzupełniania konkretną treścią w sposób prosty i przejrzysty.

Studenci załatwiają większość spraw poprzez USOS lub USOS stowarzyszony, natomiast rolę

wykładowców i pracowników administracyjnych jest kontrolowanie i weryfikowanie spraw wnoszonych przez studentów. I tak na przykład USOS stowarzyszony Archiwum Prac Dyplomowych to zaoszczędzony czas załatwiania w kontakcie osobistym kwestii formalnych dla wszystkich studentów i promotorów prac dyplomowych.

Podobną rolę odgrywa USOSweb, dzięki któremu za pomocą odpowiednich narzędzi można sprawnie i szybko udzielać oraz podejmować działania informacyjne dotyczące przebiegu studiów.

Wpływ wprowadzenia systemu USOS na pracę administracyjną to w dużej mierze ukierunkowanie jej na systematyczne uzupełnianie danych w systemie. Brak aktualizacji danych powoduje, że następne działania nie mogą zostać podjęte. W związku z czym aktualizacja bazy danych przez pracowników administracyjnych, opracowywanie harmonogramu terminów poszczególnych zadań dla administracji i wykładowców, komisji, zespołów oraz kontrolowanie terminowości ich realizacji to działania, które znacznie zwiększyły na znaczeniu”.

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Unsplash.com; fot. @climatereality

Agnieszka **Kiwała** – Pracownik Działu Nauczania AIK

„Program USOS, w połączeniu z Programem Katalog Studiów, usprawnił przygotowanie sylabusów dla przedmiotów. Na podstawie programów wprowadzonych do KatStud administracja w szybki sposób generuje zbiór sylabusów dla całego Instytutu, po czym zostają wysłane automatyczne powiadomienia. Wypełnienie sylabusu jest procesem zdecydowanie szybszym niż dotychczas. Komisje pracują na swoich dedykowanych kontach bez potrzeby wzajemnego przesyłania plików bądź też konieczności spotkań, bez pośredniczenia administracji. Wymiana wiadomości pomiędzy osobą uzupełniającą sylabus a Komisją jest bardzo sprawna. Po jednorazowym

wprowadzeniu danych do sylabusu, w kolejnym cyklu dydaktycznym, informacje mogą być sprawnie i szybko kopiowane, bez konieczności tworzenia sylabusu na nowo. Sylabus przygotowany w programie KatStud jest widoczny na koncie wykładowcy, ale i każdego studenta, który realizuje dany przedmiot, na jego koncie w USOSweb.

Docelowo program Katalog Studiów będzie narzędziem służącym do tworzenia nowych programów studiów. Jest to ogromne ułatwienie, ponieważ program samodzielnie wylicza niezbędne wskaźniki, wskazuje ewentualne braki i stanowi podstawę do tworzenia sylabusów dla wszystkich semestrów dla danego programu”.

Wioletta **Wielgosz** – Pracownik Działu Nauczania AIK

„Wprowadzenie Uniwersyteckiego Systemu Obsługi Studiów (USOS) wraz z modułami USOSweb i USOSadm oraz aplikacjami stowarzyszonymi to pozytywna zmiana pod względem kompleksowej obsługi spraw studentów i wykładowców. Moim zdaniem nowy system przede wszystkim znacznie oszczędza czas, który jest bardzo cenny i można go wykorzystać na realizację innych obowiązków.

Ponadto w dużym stopniu usprawnia proces dyplomowania i archiwizacji prac dyplomowych. Dzięki sprawnej migracji danych ułatwiona jest komunikacja studentów i prowadzących zajęcia. Udoskonaleniem jest także możliwość złożenia podania bez konieczności wizyty w uczelni, czy podpisanie ślubowania, które można załatwić jednym kliknięciem”.

„System w znaczący sposób odciąża pracowników administracyjnych i ułatwia funkcjonowanie Uczelni. Zapewnia szybki kontakt

z wykładowcami i studentami. Daje większą przejrzystość w dokumentacji związanej z tokiem studiów”.

Jadwiga **Bandarzewska** – p.o. Kierownika Sekretariatów Wydziału Filozoficznego

„Uniwersytecki System Obsługi Studiów (USOS) jest narzędziem informatycznym, ułatwiającym i usprawniającym pracę na wielu płaszczyznach i poziomach funkcjonowania naszej Uczelni. Przechowywanie danych w postaci cyfrowej redukuje liczbę tradycyjnych dokumentów. Aplikacje stowarzyszone: Archiwum Prac Dyplomowych (APD), Moduł podań, Katalog studiów - sylabusy spełniają swoją rolę, umożliwiając bezpośredni dostęp do dokumentacji w dogodnym terminie: zarówno osób funkcyjnych, pracowników dydaktycznych,

pracowników administracyjnych, jak również studentów, co znacznie usprawnia przepływ informacji, a także skraca proces dostarczania i archiwizowania dokumentacji. W przypadku Archiwum Prac Dyplomowych (APD) proces zatwierdzania dokumentów odbywa się elektronicznie, a dostarczanie protokołu egzaminacyjnego bezpośrednio po obronie pracy dyplomowej zostało całkowicie wyeliminowane. W analogiczny sposób odbywa się rozpatrywanie podań. Wdrożone systemy dają wiele możliwości, znacząco poprawiając naszą pracę”.

Agata **Kałuża** – Kierownik Sekretariatu Instytutu Nauk o Polityce i Administracji

„W imieniu Sekretariatu Nauk o Polityce i Administracji chciałabym podzielić się kilkoma opiniami na temat systemu USOS oraz aplikacji towarzyszących:

- system APD: wszystkie informacje są w jednym miejscu. System oferuje bardzo przydatną możliwość składania podań dot. zatwierdzenia tytułów prac dyplomowych, składania prac i całej obsługi procesu dyplomowania studenta, co przekłada się na dużą oszczędnością czasu i papieru;

- katalog studiów: składanie i zatwierdzanie sylabusów jest bardzo przydatną aplikacją, ułatwiającą szybki kontakt z wykładowcami;
- USOS – rejestracja na specjalności: dzieje się to teraz szybko i czytelnie, bez potrzeby wymiany maili ze studentami;
- moduł podań USOSadm: wszystko jest w jednym miejscu; funkcjonalność umożliwia szybki dostęp do potrzebnych informacji i zapewnia łatwość w poruszaniu się w historii podań studenta”.

Natalia **Karpierz** – Kierownik Centrum Obsługi Studenta

IRK – www.usos-irk.ignatianum.edu.pl

System internetowej rekrutacji kandydatów (IRK) na studia jest wizualnie bardziej przystępny niż poprzednie systemy obsługi rekrutacji kandydatów na studia (SOR). W jednym miejscu można zawrzeć wszystkie niezbędne informacje dot. zasad rekrutacji oraz opisów kierunków. System pozwala również na tworzenie tablicy ogłoszeń. Wcześniej te informacje można było umieszczać tylko na stronie internetowej AIK. Teraz kandydaci mogą znaleźć wszystko w jednym miejscu. System posiada również

możliwość generowania różnego rodzaju statystyk oraz zbierania różnego rodzaju oświadczeń i zgód.

Wydawanie e-decyzji jest również sprawniejsze. Wystarczy jeden dzień roboczy, aby wszyscy kandydaci otrzymali decyzję administracyjną wysłaną z kwalifikowanym podpisem elektronicznym przewodniczącego komisji rekrutacyjnej.

Immatrykulacja kandydatów z IRK do USOSadm przebiega sprawnie – wszystkie dane oraz zdjęcia zostały prawidłowo wgrane.

fot. Piotr Szałański / Archiwum AIK

USOSadm

Legitymacje. Zamawianie legitymacji oraz ich duplikatów jest intuicyjne i szybkie. System pozwala kontrolować czy faktycznie studentowi została wygenerowana legitymacja, kiedy i przez kogo.

Płatności. Naliczanie i rozliczanie płatności jest

również intuicyjne. Mając ustawiony poprawny cennik można narzucić masowo płatności za czesne wszystkim studentom danego etapu. Plusem systemu jest wysyłanie wiadomości tylko do tych osób, które zalegają z należnością na rzecz uczelni.

Moduł stypendialny – USOSweb i USOS szary

Moduł stypendialny pozwala na wykonanie przez studentów tych czynności, które w poprzednim systemie musiał wykonywać pracownik Biura Stypendialnego (np. uzupełnianie nr kont bankowych studentów). Obecnie studenci mogą składać wniośki dwuetapowo:

- najpierw rejestrując go w USOSweb oraz załączając niezbędne dane;
- następnie po wygenerowaniu przez studenta wniosku z systemu, student przynosi go wraz z kompletem dokumentacji do COS.

W każdej chwili można przejrzeć dokumentację wnioskodawców w systemie bez konieczności przeglądania kilkunastu segregatorów. Można za pomocą systemu wezwać studenta do uzupełnienia braków formalnych.

W systemie również można wygenerować protokół z obrad komisji stypendialnej, a także wysłać decyzje administracyjne w formie elektronicznej. Po odebraniu decyzji przez studenta widać to w systemie – ułatwia to kontrolowanie biegu terminów administracyjnych.

USOSmail

Za pomocą funkcji USOSmail (w USOSweb) można wysłać szybko i masowo wiadomość do wszystkich studentów, doktorantów i uczestników studiów podyplomowych. Historia wysyłania wiadomości jest przejrzysta i łatwo jest zweryfikować czy dany student otrzymał wiadomość.

Dodatkowo (czego nie było w poprzednim systemie), można wysłać wiadomość jednocześnie do studentów oraz pracowników naukowych i administracyjnych. W prosty sposób można filtrować grupę odbiorców wiadomości np. po rocznikach, kierunku oraz formie studiów.

Akademia Ignatianum w Krakowie uczelnią dostępną dla osób z niepełnosprawnościami

dr Grzegorz Kocot – Koordynator Projektów

Osoby z niepełnosprawnościami muszą mierzyć się z wieloma problemami często niedostrzegalnymi przez osoby pełnosprawne. Oprócz najbardziej widocznych barier architektonicznych, nierzadko spotykają się z niezrozumieniem swoich potrzeb przez osoby pełnosprawne. Pomimo faktu, że w naszym kraju w ostatnich latach poprawiło się wiele w tym zakresie, wciąż istnieją pola, w których można dokonać zmian. W tym celu prowadzone są działania finansowane ze źródeł własnych instytucji i przedsiębiorstw, jak też i źródeł zewnętrznych w tym Unii Europejskiej.

Działania na rzecz jak najpełniejszego włączenia osób z niepełnosprawnościami prowadzone są również na terenie Uczelni i szkół wyższych. Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego w 2020 roku studiowało w Polsce 20248 studentów z niepełnosprawnościami, co stanowi 1,7% ogółu studentów¹, w Akademii Ignatianum w Krakowie odsetek ten wynosi 2,1%. Pomimo wyższego udziału osób niepełnosprawnych, w stosunku do ogółu, nasza Uczelnia nie ustaje w działaniach na rzecz zwiększenia liczby osób z niepełnosprawnościami studiującymi w naszych murach. Jest to istotne, gdyż wśród osób z niepełnosprawnością, które posiadają wyższe wykształcenie, jest największy odsetek osób aktywnych zawodowo tj. 38%, podczas gdy w przypadku ogółu osób z niepełnosprawnościami to zaledwie 18%². Zdobywanie wyższego wykształcenia jest, więc dla wielu osób sposobem na jak najpełniejsze włączenie się w życie społeczne i zawodowe Polski.

¹ Główny Urząd Statystyczny, Szkolnictwo wyższe i jego finanse w 2020 rok, Warszawa–Gdańsk 2021, s. 13 i 84.

² Główny Urząd Statystyczny, Aktywność ekonomiczna ludności Polski – IV kwartał 2020 r., Warszawa 2020, tab. 5.3 Aktywność ekonomiczna osób niepełnosprawnych w wieku 16 lat i więcej według wybranych cech demograficznych.

Celem ułatwienia funkcjonowania osobom z niepełnosprawnościami na AIK, od początku 2021 roku, realizowany jest projekt Akademia Ignatianum w Krakowie uczelnią dostępną dla osób z niepełnosprawnościami, finansowany ze środków Unii Europejskiej, którego kierownikiem jest Kancelarz AIK mgr inż. Sylwia Momot-Luzara, MBA. Jest to projekt, który w sposób kompleksowy odpowiada na potrzeby osób z niepełnosprawnościami, obejmujący szerokie spektrum działań infrastrukturalnych, technicznych, jak również organizacyjnych.

Działaniami, które po ukończeniu projektu będą najbardziej widoczne są niewątpliwie: budowa nowej windy, pełne dostosowanie łazienek w głównym budynku AIK do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, jak również stworzenie strefy komfortu, tj. miejsca, w którym w trakcie przerw między zajęciami, osoby z niepełnosprawnościami będą mogły odpocząć, przygotować się do zajęć wśród innych studentów. Pozwoli to na zwiększenie ich socjalizacji i większe włączenie się w życie Uczelni, a osobom pełnosprawnym na lepsze zrozumienie potrzeb swoich mniej sprawnych koleżanek i kolegów. Winda natomiast będzie wyposażona w system komunikacji tj. zapowiedź słowną informującą, na którym piętrze znajduje się winda tak, aby osoby niepełnosprawne zwiększyły swoją mobilność, a tym samym, by AIK było bardziej dostępne dla wszystkich osób. W ostatnich miesiącach 2021

roku trwały bardzo czasochłonne prace przygotowawcze, polegające na stworzeniu projektu architektonicznego, przeprowadzeniu niezbędnych prac archeologicznych, uzyskaniu uzgodnień z konserwatorem zabytków. Są to działania, bez których nie będzie możliwe przeprowadzenie samych prac budowlanych i które angażują wiele czasu ze strony pracowników AIK. Dzięki tej pracy, po przeprowadzeniu wszystkich procedur, możliwe będzie zrealizowanie samych czynności budowlanych.

Drugim elementem jest wzmocnienie funkcjonowania biura ds. osób niepełnosprawnych. BON zajmuje się: monitorowaniem potrzeb studentów z niepełnosprawnością, jak też i ich liczby, zapewnienie dostępu do sprzętu umożliwiającego udzielanie wsparcia pracownikom AIK zarówno administracyjnym, jak i dydaktycznym, którzy pracują z osobami z niepełnosprawnościami, współpracą z psychologiem, opiekunami studentów, asystentami osób niepełnosprawnych. Pracownik BON jest też osobą, która współpracuje ze środowiskiem niepełnosprawnych studentów AIK, jak również i samorządem studenckim oraz podmiotami zewnętrznymi, które działają na rzecz osób z niepełnosprawnościami. Obecnie BON znajduje się w strukturze Centrum Obsługi Studenta.

Kolejnym elementem jest zakupienie sprzętu technicznego, takiego jak drukarka brajlowska, linijka brajlowska, jak też i oprogramowania konwertującego skany dokumentów na żywy tekst. W ramach projektu, po przeprowadzeniu procedury zamówień publicznych, kupiono drukarkę brajlowską oraz linijkę brajlowską. Drukarka brajlowska pozwala na wydrukowanie wszelkiego rodzaju dokumentów, tekstów czy nawet map, przy pomocy alfabetu Braille'a. Sprzęt ten umożliwia wykładowcom przygotowanie materiałów dla osób niewidzących, jak też samym studentom na druk potrzebnych im materiałów. Linijka brajlowska, a dokładniej monitor brajlowski, jest urządzeniem ułatwiającym osobom z dysfunkcją wzroku na korzystanie z komputera. Linijka umożliwia osobom niewidzącym na czytanie tekstu wyświetlanego na komputerze, co obecnie jest niezbędne z uwagi na zmiany w funkcjonowaniu społeczeństwa i większe nastawienie na udział TIK w życiu każdego z nas. Zakupiony sprzęt znajduje się obecnie na wyposażeniu BON w Centrum Obsługi Studenta i tam też można z niego skorzystać. Dodatkowo w ramach tej części projektu trwają dalsze procedury zakupów: oprogramowania, komputerów i monitorów. W najbliższym czasie nasza Uczelnia wzbogaci się, więc o dodatkowy sprzęt.

dr Grzegorz Kocot – Koordynator Projektów; fot. Piotr Szałański

Nie mniej istotny od technicznego jest aspekt organizacyjny. W kwietniu 2021 roku został powołany Zespół ds. opracowania Wieloletniej Strategii Dostępności AIK. Zadaniem zespołu jest dokonanie analizy potrzeb organizacyjnych naszej Uczelni w zakresie dostępności, opracowanie docelowej wariantowej struktury przewidującej zarówno wahania poziomu finansowania, jak i liczby studentów oraz stworzenie wewnętrznych procedur funkcjonowania AIK wraz z opisem poszczególnych stanowisk pracy, procedur rekrutacji pracowników i oceny pracowników. Przygotowana została wstępna strategia, która poddana konsultacjom oraz dyskusjom pozwoli w jak najlepszy sposób przygotować przedmiotową strategię do potrzeb AIK oraz studentów z niepełnosprawnościami.

W październiku natomiast został powołany Zespół ds. weryfikacji i opracowania modyfikacji struktury Uczelni pod kątem dostępności dla osób z niepełnosprawnościami. Celem zespołu jest przeanalizowanie już istniejących regulaminów, procedur, wytycznych i zaproponowanie stosownych modyfikacji. Zespół musiał być powołany z pewnym opóźnieniem w stosunku do Zespołu ds. opracowania strategii, gdyż zasadnym jest by Zespół ds. weryfikacji bazował na już powstałych dokumentach. Zespół składa się tak z nauczycieli akademickich, jak też i pracowników administracyjnych, co pozwoli na spojrzenie z różnych stron i wielowątkową analizę istniejących dokumentów.

Kolejnym ważnym elementem jest dokonanie zakupu i wdrożenia na naszej Uczelni platformy do nauczania języków obcych oraz nowego systemu bibliotecznego i biblioteki cyfrowej. Systemy te mają pomóc studentom w jak najpełniejszym i najbardziej sprawnym zdobywaniu wiedzy. Platforma językowa usprawni naukę języków w sposób zdalny, co ułatwi zdobywanie wiedzy studentom mającym np. problemy z poruszaniem się. Biblioteka cyfrowa pozwoli na większe możliwości pozyskiwania materiałów zarówno potrzebnych do nauki, jak i badań. Co jest istotne w czasie, gdy świat w obliczu m.in. pandemii w większym stopniu stawia na dostęp do materiałów w formie cyfrowej. Oba systemy, więc w znaczącym stopniu ułatwią studiowanie osobom z niepełnosprawnościami. Podobnie, jak w przypadku inwestycji infrastrukturalnych, tak i w tej sytuacji wykonano bardzo wiele prac przygotowawczych. Szczegółowe opisanie tak wymagań technicznych, jak też i merytorycznych jest o tyle istotne, że systemy muszą w jak największym stopniu odpowiadać na potrzeby Akademii

Ignatianum, jej studentów i pracowników, jak również na wymogi wyjątkowo szybko zmieniającego się świata. Edukacja zdalna, edukacja cyfrowa jest, jak udowodniła pandemia zarówno w przypadku osób z niepełnosprawnościami, jak i osób pełnosprawnych, przyszłością edukacji.

Ostatnim elementem przewidzianym w ramach projektu są szkolenia. Szkolenia przeznaczone są dla kadry dydaktycznej i administracyjnej, która ma kontakt z osobami z niepełnosprawnościami. Ich celem jest podniesienie kompetencji miękkich w przedmiotowym zakresie.

Projekt jest kompleksową odpowiedzią na potrzeby osób z niepełnosprawnościami. Dzięki połączeniu inwestycji infrastrukturalnych, technicznych, zmian w procedurach, jak również szkoleń dla kadry Uczelni, zostanie osiągnięty efekt synergii związany z dostępnością uczelni dla potrzeb osób z niepełnosprawnościami, a tym samym AIK będzie w większym stopniu otwarta na wszystkich studentów, jak również na wyzwania, które przynosi szybko zmieniająca się rzeczywistość.

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt Akademia Ignatianum w Krakowie uczelnią dostępną dla osób z niepełnosprawnościami, nr POWR.03.05.00-00-A024/20 dofinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój finansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Kierownik projektu mgr inż. Sylwia Momot-Luzara, MBA. Więcej informacji na stronie: www.ignatianum.edu.pl/uczelnia-dostepna.

O co chodzi z tym RODO?

Wywiad Redakcji „Ignatianum” z dr. Pawłem Białym radcą prawnym, inspektorem ochrony danych

Redakcja: Co to jest RODO?

Paweł Biały: To Ogólne Rozporządzenie o Ochronie Danych Osobowych 2016/679 (RODO). Nie jest to jakaś nowość. Już od 1995 funkcjonowała dyrektywa dot. ochrony danych osobowych, a od 1997 r. Ustawa o ochronie danych osobowych. RODO uściśla poprzednie przepisy i wprowadza kary. Generalnie chodzi o to, aby zabezpieczyć dane osobowe przed nielegalnym wykorzystaniem, np. pobraniem na kogoś kredytu czy szeroko rozumianą kradzieżą tożsamości oraz zobowiązaniem się jednostek posiadających nasze dane osobowe (np. zakład pracy, telekomunikacja, NFZ, itd.) do ich używania tylko w konkretnych celach.

RED: Czym są dane osobowe?

PB: To każda informacja dotycząca osoby fizycznej, pozwalająca na określenie jej tożsamości pośrednio (potrzebujemy jeszcze dodatkowych informacji) lub bezpośrednio (same dane, którymi, dysponujemy są wystarczające).

RED: A czy samo imię, nazwisko to już są dane osobowe?

PB: To zależy od kontekstu. Niemniej często zdarza się, że samo imię i nazwisko nie będzie stanowiło danych osobowych (choć proszę tego nie

odbierać w oparciu o zasadę „tak i tylko tak jest zawsze”). Dopiero po powiązaniu z nr PESEL, adresem zamieszkania, adresem e-mail, nr telefonu, nr albumu itp. będzie danymi osobowymi konkretnej osoby. Są to wszystkie informacje, które mogą nas doprowadzić do ustalenia tego o kogo chodzi. W Hiszpanii przed dwoma laty doszło do morderstwa, którego cechą charakterystyczną był krwawy odcisk sześciopalczastej stopy zbrodniarza na posadzce w miejscu zbrodni. Tyle wystarczyło, by ustalić konkretną osobę i postawić jej zarzuty.

RED: Mamy jeszcze dane wrażliwe...

PB: Tak. To tzw. dane dotyczące sfery naszej intymności. Są to dane dotyczące zdrowia, poglądów politycznych, orientacji seksualnej, wyznania, przynależności związkowej itp. Te muszą być szczególnie chronione.

RED: Jakie są podstawowe źródła pozyskiwania danych osobowych w AIK?

PB: Gdybym miał wyszczególnić np. dwa główne źródła pozyskiwania danych osobowych, byłyby to dane: pochodzące od naszych studentów i kandydatów na studia oraz pochodzące od nas – od pracowników i kandydatów do pracy. Ale tych źródeł jest więcej.

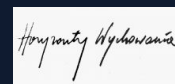

Czasopisma Akademii Ignatianum w Krakowie z podniesioną punktacją

Redakcja „Ignatianum”

Zgodnie z komunikatem Ministra Edukacji i Nauki z dnia 1 grudnia 2021 r. w sprawie wykazu czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych wszystkie czasopisma Akademii Ignatianum w Krakowie mają podniesioną punktację:

- Horyzonty Polityki na 100 punktów
- Multidisciplinary Journal of School Education na 100 punktów
- Forum Philosophicum na 100 punktów
- Perspektywy Kultury na 100 punktów
- Edukacja Elementarna w Teorii i Praktyce na 70 punktów
- Studia Paedagogica Ignatiana na 70 punktów
- Rocznik Filozoficzny Ignatianum na 70 punktów
- Horyzonty Wychowania na 70 punktów.

Paczuszka dla maluszka

mgr Tomasz Konturek – Pełnomocnik Rektora ds. Społecznych

W grudniu 2021 i styczniu 2022 roku społeczność Uczelni zaangażowała się w ogólnopolską akcję charytatywną „Paczuszka dla maluszka” organizowaną przez szczecińską Fundację Małych Stópek.

Mimo wprowadzonych obostrzeń związanych z wciąż trwającą pandemią koronawirusa i przejściem na zdalne nauczanie, udało się zebrać podstawowe produkty, potrzebne do opieki nad chorymi dziećmi z Alma Spei Hospicjum dla Dzieci w Krakowie, do którego trafiły dary. Zebrano liczne dary, m.in.: kaszki i mleka, przeciery owocowo-warzywne w słoiczkach, kosmetyki do pielęgnacji i mycia ciała, kremy, chusteczki nawilżone, pieluchy.

Jako społeczność Uczelni kolejny raz z wielkim zaangażowaniem włączamy się w akcję charytatywną. Za bezinteresowną hojność wszystkich ludzi dobrej woli, naszych pracowników i studentów składam serdeczne podziękowania.

RED: AIK współpracuje z różnymi firmami, czy to też dane osobowe?

PB: Tak. To też dane osobowe. W Polsce dane przedsiębiorców też są danymi osobowymi, z tym, że jeśli mówimy o przedsiębiorcach zorganizowanych np. w formie spółek, fundacji itp. to takie podmioty nie mają danych osobowych, ale możemy mówić o danych osobowych osób w nich zatrudnionych, czy je reprezentujących. A ich dane trzeba chronić jak każde inne.

RED: Czy można wykorzystywać przypadkowe dane w celach marketingowych?

PB: Niestety nie. W tych przypadkach będzie chodziło najczęściej o dane takie jak numer telefonu, czy adres e-mail. Na akcje marketingowe potrzebujemy zgód. Wówczas można te dane wykorzystywać w celach marketingowych.

RED: Jak w praktyce chronić dane osobowe?

PB: Przede wszystkim trzeba pamiętać, że ochrona danych osobowych to w zasadzie nic innego jak głowa na karku i zdroworozsądkowe myślenie.

RED: Jak to?

PB: Oczywiście, mamy różnego rodzaju procedury i regulaminy, ale w codziennej praktyce nie chodzi o to, żeby je znać na pamięć. Chodzi o to, żeby wykształcać w sobie nawyki związane z ochroną danych osobowych.

RED: Jak to zrobić?

PB: Najprościej stosować mechanizmy dobrze nam znane z ochrony naszych spraw prywatnych. Jestem w stanie się założyć, że nie udostępniamy komukolwiek naszej dokumentacji medycznej, informacji o stanie zdrowia, wysokości wynagrodzenia, dokumentów kupna samochodu czy mieszkania. Te dokumenty mają swoje miejsce w naszym domu. Tak samo, dzielimy się takimi informacjami tylko z niektórymi osobami – najbliższymi.

RED: I tyle wystarczy?

PB: Zasadniczo tak. Podobnie trzeba działać zawodowo. Przechowywać dokumenty w miejscach do tego przeznaczonych – i to nieważne, czy są

to dokumenty papierowe czy elektroniczne. Udostępniać je wtedy, kiedy jesteśmy pewni, że osoba, która o nie prosi faktycznie może mieć do nich dostęp – np. bezpośredni przełożony czy koleżanka i kolega z działu, kiedy pracuje na tych dokumentach. A w razie wątpliwości rozmawiać z Inspektorem Ochrony Danych.

RED: Czy RODO ma jeszcze takie samo znaczenie jak w 2018 roku?

PB: Powiedziałbym, że ma jeszcze większe znaczenie. A to za sprawą stale rosnącej świadomości ludzi. Z jednej strony jest to świadomość związana z tym, że kradzież tożsamości nie jest czymś rzadko spotykanym, a z drugiej, że nie ma kradzieży tożsamości bez danych osobowych. To oznacza, że dane trzeba chronić. Nie pozwalać na kopiowanie dowodu osobistego, paszportu czy też pozostawianiu ich w formie zastawu np. w wypożyczalni nart. Jak informuje Związek Banków Polskich już co godzinę mamy próby wyludzenia kredytów/pożyczek na fałszywe dane osobowe. To ogromny wolumen potencjalnych ofiar. Dodatkowo coraz więcej płynie z Urzędu Ochrony Danych Osobowych, który w tych najbardziej newralgicznych przypadkach nakłada kary pieniężne.

RED: Za co w ostatnim czasie nałożono karę?

PB: Są to kary za przesłanie korespondencji należącej do osoby X osobie Y (w formie online bez zahasłowania załącznika zawierającego dane osobowe) czy zagubienie przesyłki listowej.

RED: Czy kar można uniknąć?

PB: Tak. Jak najbardziej. Właśnie dzięki „głowie na karku” i „zdroworozsądkowemu myśleniu” jakie nas charakteryzuje przy ochronie dokumentacji prywatnej.

RED: Czy do Pana jako do Inspektora Ochrony Danych w AIK można składać pytania jak sobie poradzić w trudnych przypadkach?

PB: Tak, wręcz trzeba. Czasami krótka konsultacja rozwiewa wątpliwości.

RED: Dziękujemy za rozmowę.

PB: Dziękuję.

Społeczna Odpowiedzialność Uczelni

dr Jarosław Kucharski – Adiunkt w Katedrze Etyki Ogólnej i Stosowanej AIK

Akademia Ignatianum w Krakowie podjęła inicjatywę zarządzania Społeczną Odpowiedzialnością Uczelni. Podjęcie tego pomysłu oznacza wbudowanie zasad SOU w strategię całej Akademii oraz jej poszczególnych jednostek organizacyjnych.

Jako główne obszary działania AIK w ramach SOU zostały zidentyfikowane:

- działalność naukowa i dydaktyczna,
- słuźenie Kościołowi katolickiemu w Polsce i na świecie,
- współpraca z otoczeniem społecznym, upowszechnianie wiedzy i wartości.

INTERESARIUSZE AIK:

W trakcie mapowania wyróżniono najważniejszych interesariuszy AIK.

- **Wśród interesariuszy wewnętrznych** należy wskazać na: studentów, pracowników administracyjnych, pracowników naukowych i dydaktycznych oraz władze Ignatianum, a także zakon jezuitów (Prowincja Polski Południowej), jako organu założycielskiego AIK.
- **Wśród interesariuszy zewnętrznych** należy

zwrócić uwagę na: Kościół katolicki w Polsce i na świecie, kandydatów na studia, partnerów społecznych i biznesowych, samorząd lokalny i społeczność lokalną, rząd RP, osoby i instytucje współpracujące, w szczególności Polonia.

Na podstawie badań zidentyfikowano szereg szczegółowych oczekiwań interesariuszy względem AIK. Mieszczą się one w głównych obszarach pokazanych wcześniej.

Inicjatywy w poszczególnych obszarach

DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA I DYDAKTYCZNA.

- **Zintegrowany program rozwoju uczelni.** Wdrożenie zintegrowanego systemu zarządzania informacją na AIK, ułatwiającego kontakt pomiędzy pracownikami i studentami, usprawnienie elektronicznego obiegu dokumentów.
- **Wsparcie dla czasopism.** Uzyskanie i zrealizowanie grantu „Wsparcie dla czasopism”, które

umożliwiło podwyższenie punktacji czasopism naukowych wydawanych na AIK oraz wyznaczyło dalsze cele ich rozwoju.

- **Humanistyka ma przyszłość** Program mający na celu promocję wartości i edukacji humanistycznej.

SŁUŻENIE KOŚCIOŁOWI KATOLICKIEMU W POLSCE I NA ŚWIECIE.

- **Szaleńcy Pana Boga.** Program wsparcia dla misjonarzy.
- **Centrum Ochrony Dziecka.** Podstawowe zadania międzywydziałowej jednostki AIK to: działalność szkoleniowa i wychowawcza w zakresie psychologicznym, pedagogicznym i duchowym w tematyce związanej z wykorzystywaniem

seksualnym małoletnich oraz opracowanie i rozwój programów prewencji i wzorów dobrych praktyk dla różnych środowisk duszpasterskich, formacyjnych i wychowawczych, aby pomóc im w tworzeniu bezpiecznych środowisk dla dzieci i młodzieży. COD współpracuje z powołaną przez Episkopat Fundacją św. Józefa.

Tworzenie i utrzymywanie dobrych relacji ze społecznością akademicką.

- **Konkurs „The Lighting of Beacons”.** Konkurs skierowany do studentów Instytutu Neofilologii AIK. Ideą konkursu było stworzenie społeczności wsparcia i dzielenia się doświadczeniami i emocjami, związanymi z pandemią COVID-19 oraz przezwyciężanie kryzysu poprzez budowanie relacji. Aby wziąć udział w konkursie należało nadesłać na wskazane adresy mailowe wyraz swoich odczuć z okresu pandemii. Przyjmowane były: krótkie teksty w języku angielskim (w formie opowiadania, wpisu do dziennika, krótkiego felietonu, itp.), fotografie, zdjęcia własnych dzieł artystycznych (np. obrazów, rzeźb), nagrane filmy z wypowiedzą, piosenką, itp.
- **„Katedra Nauk o Literaturze Poleca”.** Katedra Nauk o Literaturze prowadzi serię popularyzującą czytelnictwo na profilu Facebook’owym Instytutu. Ukazują się w niej rekomendacje lektur nadobowiązkowych czy po prostu ciekawych, z komentarzem członków Katedry oraz ilustracją zdjęciową. Seria zawiera literaturę piękną, źródła akademickie, czy literaturę popularną.
- **Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna.** Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna jest

międzywydziałową jednostką Akademii Ignatianum. Świadczy pomoc studentom oraz pracownikom akademickim i administracyjnym. Zadaniem Poradni jest diagnoza psychologiczna i pedagogiczna, poradnictwo, pomoc psychologiczna, coaching, logopedia oraz psychoterapia krótkoterminowa.

- **Uniwersytet Trzeciego Wieku.** Oferta skierowana do seniorów. Zajęcia na UTW obejmują wykłady, udział w dowolnie wybranych konferencjach, imprezach kulturalno-artystycznych. Z oferty UTW można korzystać na różne sposoby, zadowolając się np. samymi wykładami lub poszerzając także swoją formację kulturalną i religijną.
- **Filozoficzne rekolekcje pandemiczne.** Oferta skierowana do studentów i absolwentów AIK, którzy mogą brać udział w warsztatach pomagających, za pomocą kategorii filozoficznych, zrozumieć procesy dziejące się w trakcie pandemii (szczególnie w aspekcie argumentacyjnym, etycznym i mądrościowym) oraz wypracować mechanizmy wspomagające zachowanie stoickiego dystansu do wydarzeń.

Współpraca z otoczeniem społecznym, uowszechnianie wiedzy i wartości

- **Kształtowanie pamięci historycznej poprzez organizację obchodów 80. rocznicy aresztowania jezuitów 10 listopada 1939 roku w ramach Sonderaktion Krakau.** 8 listopada 2019 Akademia Ignatianum w Krakowie w porozumieniu z Prowincją Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego oraz we współpracy z Instytutem Pamięci Narodowej (oddział w Krakowie) zorganizowała uroczyste obchody 80. rocznicy aresztowania przez niemieckie władze okupacyjne jezuitów z kolegium krakowskiego przy ulicy Kopernika 26 w ramach działań skierowanych przeciwko polskiej inteligencji. Uroczystości zostały objęte Patronatem Narodowym Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy w Stulecie Odzyskania Niepodległości. W ramach obchodów ks. kard. Stanisław Dziwisz odprawił Mszę Świętą w Bazylice Najświętszego Serca Pana Jezusa, odsłonięto także tablicę pamiątkową. W uroczystościach wzięli udział przedstawiciele władz centralnych i samorządowych, konsulowie rezydujący w Krakowie, przedstawiciele mediów, członkowie Towarzystwa Jezusowego, kombataneci, rodziny aresztowanych jezuitów, przedstawiciele innych uczelni oraz pracownicy i studenci Ignatianum. W związku z rokiem

jubileuszowym 150 lat obecności jezuitów przy ul. Kopernika 26, Akademia Ignatianum w Krakowie we współpracy z Wydawnictwem WAM zorganizowała z tej okazji 14 listopada 2019 roku konferencję naukową (150 lat jezuitów przy ulicy Kopernika 26 w Krakowie), na której po raz kolejny powrócił temat aresztowań jezuitów w 1939 roku.

- **Popularyzacja historii i kultury w cyklach programów telewizyjnych realizowanych przez TVP Historia: Kryptonim Muzeum, Z widokiem na Wawel, Tu wszystko jest Polską i Marzyciele.** Celem programów było zapoznanie widzów z różnymi zagadnieniami z zakresu historii i kultury Polski. Punktem wyjścia poszczególnych odcinków była zazwyczaj rocznica lub bieżące wydarzenie, przypadające w okolicach dnia emisji, które stanowiło podstawę do dyskusji z zaproszonymi gośćmi. Był to pretekst do ukazywania analogii historycznych, naświetlania podobnych zdarzeń w innych kręgach kulturowych oraz do sięgania w głąb przeszłości. Prowadzący programy, będący również autorem wielu scenariuszy prezentowanych serii, jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym Akademii Ignatianum w Krakowie. W programach biorą udział pracownicy naukowo-dydaktyczni Uczelni.

Certyfikat LanguageCert z języka angielskiego

mgr Kamil Mielnik – Kierownik Międzywydziałowego Studium Języków Obcych

Międzywydziałowe Studium Języków Obcych Akademii Ignatianum w Krakowie to jednostka odpowiedzialna za prowadzenie lektoratów oraz praktycznej nauki języków obcych. Dbamy zarówno o wysoką jakość prowadzonych lektoratów, jak i ciągły rozwój oferty edukacyjnej Uczelni w zakresie nauki języków obcych. Zajęcia z doświadczonymi lektorami pozwalają studentom na opanowanie wybranego języka obcego w stopniu umożliwiającym efektywne porozumiewanie się zarówno w życiu zawodowym, jak i prywatnym. Takie podejście skłoniło nas do umożliwienia naszym studentom zdania egzaminu międzynarodowego zakończonego otrzymaniem Certyfikatu ze wskazaniem jednego z sześciu poziomów Rady Europy, CEFR, A1, A2, B1, B2, C1 oraz C2.

Certyfikat LanguageCert z języka angielskiego = więcej zaproszeń na rozmowę o pracę

Znajomość języka angielskiego to w obecnych czasach już oczywistość i pracodawca oczekuje, że przyszły pracownik będzie nim władał tak, aby skutecznie realizować powierzone mu zadania. Natomiast precyzyjne określenie pożądanego poziomu zaawansowania oraz potwierdzenie tego faktu przez kandydata to już zupełnie inne wyzwanie.

Pierwszy kontakt z pracodawcą

... to aplikacja czy CV, z reguły wysyłane online. Tu można teoretycznie wpisać wszystko i dlatego też nadal popularne są terminy typu „średnio-zaawansowany” czy „dobry”, które tak naprawdę nic nie znaczą. Warto zatem powoływać się na globalny standard jakim jest ESOKJ czyli Europejski System Opisu Kształcenia Językowego, znany również jako „poziomy Rady Europy” opisane od A1 (najniższy), przez A2, B1, B2, C1 i C2 (najwyższy), gdzie np. studenci opuszczający uczelnię powinni mieć B2, co pokrywa się z reguły z minimalnymi wymaganiami rynku pracy. Powoływanie się na uznaną na całym świecie terminologię pozwoli nam stworzyć bardziej wiarygodne CV.

Deklaracje a konkrety

Wiedza jest bardzo ważna, ale możliwość formalnego jej potwierdzenia jest równie ważna, jeśli nie ważniejsza. O wiele lepiej wypadnie CV, w którym mamy precyzyjną informację o np. międzynarodowym dokumencie (np. Certyfikat LanguageCert LTE), który potwierdzi, że nasz poziom to np. B2 na skali CEFR.

Certyfikat się opłaca

Wyniki badań wynagrodzeń jednoznacznie to potwierdzają – im wyższy poziom znajomości angielskiego, tym wyższa wypłata. Coraz częściej pracodawca, traktując angielski jako oczywistą umiejętność, ocenia znajomości kolejnego, bardziej „egzotycznego” języka.

Kluczowa umiejętność

Czy upieramy się, że angielski jest najważniejszym przedmiotem? Raczej nie, ale chodzi o czas potrzebny na postępy w tym zakresie, czas, którego pracodawca nie ma, bo oczekuje już konkretnego poziomu na starcie. Pracodawcy coraz rzadziej inwestują w rozwijanie umiejętności językowych swoich pracowników.

Profesjonalny wizerunek w oczach pracodawcy

Termin „employee branding”, czyli nasza własna marka to kwestia budowania naszego wizerunku na rynku pracy. Jeśli nasz profil w mediach społecznościowych zawiera jak najwięcej konkretnych informacji, a nie „ustawowego minimum”, będziemy częściej zapraszani na rozmowy kwalifikacyjne, a nasze CV będzie o wiele bardziej konkurencyjne od tych z „dobrym angielskim”.

Idealna odpowiedź na pandemię – egzamin zdawany z domu

Certyfikat LanguageCert LTE to najbardziej nowoczesny z egzaminów językowych na świecie. Można do niego przystąpić o dowolnej porze dnia czy nocy, 365 dni w roku, uprzednio umawiając się na egzamin online, pod okiem egzaminatora LanguageCert, z którym łączymy się online, przez dedykowaną aplikację. Łatwiej, bezpieczniej i elastyczniej się nie da.

Więcej informacji na temat certyfikatów można znaleźć na stronie:

<https://www.ignatianum.edu.pl/certyfikaty>.

Akademia Ignatianum w Krakowie; fot. Archiwum AIK

- **Popularyzacja polskiej kultury, literatury i historii poprzez wypowiedzi eksperckie.** Cel ten realizowany jest poprzez bieżące komentarze eksperckie o charakterze historyczno-politycznym dla polskich i zagranicznych mediów (radia i telewizji), udział w tematycznych audycjach (m.in. Rozmowy o wierze), filmach dokumentalnych (m.in. Skarga, reż. Jarosław Mańka, 2012; Zofia Czeska. Błogosławiona dla Krakowa, reż. Joanna Adamik, 2013; Bo dobrze mi jest w sercu jego, reż. Piotr Grabowski, 2015), programach radiowych o charakterze audiowizualnym (m.in. Sąd nad książką), a także poprzez wypowiedzi w ramach paneli dyskusyjnych, prelekcji, sesji popularno-naukowych oraz debat eksperckich, m.in. debat belwederskich organizowanych przez Kancelarię Prezydenta RP we współpracy z Instytutem Pamięci Narodowej: Wkład Kościoła w odbudowę Niepodległej (2018), Sto lat z tysiąclecia. Drogi do niepodległej (2018), debaty organizowanej przez Marszałka Senatu RP oraz Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej, Elity II Rzeczypospolitej Polskiej (2019), debat młodzieży IV, VIII i IX LO w Krakowie dotyczących problematyki historycznej (2015-2018), debat eksperckich wokół mentalnej rewitalizacji obszarów dziedzictwa regionalnego i lokalnego na Śląsku (2014, 2018), wreszcie sesji popularno-naukowych z zakresu historii Polski organizowanych pod patronatem prezydenta Krakowa (2018, 2019).
- **Akademia Seniora Retor Cafe.** Działania dedykowane członkom Krajowego Związku Emerytów i Rencistów Służby Więziennej oraz Stowarzyszeniu Oficerów Więziennictwa. Obejmują cykliczne

spotkania więźniaków. W roku 2020/2021 słuchacze mieli do wyboru dziesięć modułów tematycznych: zdrowie, pedagogika społeczna, pedagogika wieku dziecięcego, andragogika, edukacja międzykulturowa, komunikacja społeczna, antropologia, filozofia życia, psychologia osobowości, nowoczesne technologie.

- **Ignatianum dla serca.** Bezpłatne badania i konsultacje lekarskie, w tym badania specjalistyczne dla seniorów. Badania odbywały się na terenie Akademii Ignatianum w Krakowie.
- **Cykliczna akcja „Daj włos – zmień los”.** Akcja została podjęta we współpracy z Fundacją Rak’n’Roll. Miała na celu zachęcenie do oddawania włosów na peruki dla osób przechodzących chemioterapię. Ignacjańska edycja akcji odbyła się w listopadzie w studiu fryzjerskim „Daviness” przy ul. Rusznikarskiej-Deptak 9a w Krakowie.
- **Tożsamość na styku kultur: etniczność i migracje społeczności Spisza i Orawy.** Działalność ma na celu promocję kultury Spisza i Orawy i zwiększenie świadomości wielokulturowości oraz ruchów migracyjnych z Polski do USA.
- **Akcja charytatywna Rodacy-Bohaterom (koordynacja w Małopolsce i Krakowie).** Celem akcji jest pomoc tym, którzy walczyli za wolność Polski, a po zakończeniu II wojny światowej pozostali za wschodnią granicą, m.in. na terenie dzisiejszej Litwy, Białorusi, Ukrainy, a także w Mołdawii i Rumunii. Pomoc kierowana jest także do ich rodzin.
- **Wzmacnianie tożsamości narodowej i promocja dziedzictwa wśród Polaków na Kresach poprzez partnerstwo merytoryczne w projektach Stowarzyszenia Odra-Niemen.** Celem projektów jest promocja kultury polskiej i dziedzictwa narodowego, języka i religijności. Kierowane są one głównie do polskich nauczycieli języka polskiego i historii pracujących na Kresach oraz do kadry zarządzającej polskimi instytucjami kultury. Pracownicy naukowo-dydaktyczni uczestniczą cyklicznie w spotkaniach na Kresach jako wykładowcy i prelegenci, a także organizatorzy warsztatów (m.in. warsztatów dla nauczycieli mieszkających na Litwie uczących języka polskiego oraz innych przedmiotów humanistycznych).
- **Współpraca merytoryczna ze Stowarzyszeniem Koronczarek Ziemi Krakowskiej oraz Stowarzyszeniem Twórców Ludowych i Muzeum Krakowa.** Współpraca merytoryczna z instytucjami wspierającymi ochronę niematerialnego dziedzictwa kulturowego Polski, jakim jest Krakowska Koronka Klockowa, realizowana jest poprzez uczestnictwo w wystawach, opiniowanie

Akademia Ignatianum w Krakowie; fot. Piotr Szałański

- i redagowanie publikacji poświęconych Krakowskiej Koronki Klockowej, uczestnictwo w audycjach radiowych, wygłaszanie wykładów i współorganizacja warsztatów (m.in. na Festiwalu Koronki Klockowej w Bobowej, 2019; na Europejskich Dniach Dziedzictwa Kulturowego w Krakowie, 2019; na XVIII Kongresie Agroturystycznym organizowanym przez Centrum Doradztwa Rolniczego w Brwinowie, Kraków 2019).
- **Kredkobranie.** Cykliczna akcja Fundacji Ignatianum polegająca na zaopatrywaniu dzieci i młodzieży mieszkającej na Kresach w przybory szkolne. W trakcie trzech edycji zebrano ponad 140 tys. zestawów o wartości ponad 1,5 mln zł.

DBAŁOŚĆ O ŚRODOWISKO NATURALNE W MYŚL IDEI EKOLOGII INTEGRALNEJ

- **Budki lęgowe dla ptaków.** W trosce o proekologiczny rozwój otoczenia przyrodniczego Akademii Ignatianum w Krakowie z inicjatywy Fundacji Ignatianum na drzewach w okalającym Uczelnię parku zawisło na początku marca 2021 roku 50 budek lęgowych dla ptaków. Niebawem podjęte zostaną także działania mające na celu zwiększenie lokalnej bioróżnorodności i ochrony ptaków poprzez uzupełnienie istniejącej zieleni o nowe formy, w tym wzbogacenie o gatunki biocenotyczne. Ekspertyzę „Rozwiązania proprzyrodnicze ogólne do urządzania i pielęgnacji zieleni pod kątem ochrony ptaków i poprawy

- **Rodzina-Rodzinie.** Społeczność akademicka angażuje się w projekt Caritas Polska: Rodzina Rodzinie, który wspiera dwie chrześcijańskie rodziny, poszkodowane w wyniku konfliktu zbrojnego w Syrii.
- **Kształcenie młodych liderów związków zawodowych.** We współpracy z Europejskim Centrum Spraw Pracowniczych (Bruksela) oraz Europejskim Domem Spotkań – Fundacja Nowy Staw pracownicy AIK prowadzą i sprawują nadzór merytoryczny nad cyklicznymi szkoleniami przeznaczonymi dla młodych liderów związków zawodowych z obszaru UE i krajów stowarzyszonych.

- lokalnego habitatu w otoczeniu Akademii Ignatianum w Krakowie” wykonał dr inż. arch. kraj. Kasper Jakubowski, pasjonat ornitologii, twórca autorskiego projektu „Strefy dla Przyrody”, członek Ruchu Ekologicznego Św. Franciszka z Asyżu.
- **Deklaracja środowiskowa AIK.** Stworzenie, przystosowanie i wdrożenie do praktyk funkcjonujących na AIK zasad i wartości wynikających z ogłoszonej w 2015 encykliki papieża Franciszka Laudato si’ na temat ekologii integralnej.
- **Bronimy – Sadzimy.** Lasy Państwowe sadzą drzewo każdemu studentowi, który obroni pracę dyplomową na Akademii Ignatianum w Krakowie.

KONTAKT.
Dobre praktyki można zgłaszać pod adres:
jaroslaw.kucharski@ignatianum.edu.pl

Akademia Ignatianum w projekcie cyfryzacji zbiorów Radia Watykańskiego

ks. dr hab. Leszek **Gęsiak SJ** – Pełnomocnik Rektora
ds. współpracy międzynarodowej

Została zakończona cyfryzacja bardzo bogatego archiwum dźwiękowego Sekcji Polskiej Radia Watykańskiego. Akademia Ignatianum w Krakowie była jednym z podmiotów realizujących ten projekt. Prace nad nim trwały od 2019 do 2021 roku. Digitalizacja była możliwa dzięki środkom ministerialnym w ramach projektu „Zachować i promować polskie dziedzictwo narodowe – digitalizacja i opracowanie naukowe archiwaliów Polskiej Sekcji Radia Watykańskiego”.

W październiku 2021 roku zakończyła się cyfryzacja archiwum dźwiękowego Sekcji Polskiej Radia Watykańskiego. Po dwóch i pół roku, do siedziby rozgłośni przy Piazza Pia 3 w Rzymie, wrócili z Polski specjalnym transportem archiwalne nagrania zapisane na różnych, tradycyjnych nośnikach: taśmach szpulowych, kasetach czy różnego typu dyskach. Do przewiezienia tak ogromnych zbiorów potrzebna była ciężarówka. Teraz wszystko znajduje się już na jednym, niewielkim dysku.

Celem i podstawowym zadaniem projektu było zabezpieczenie materiałów archiwalnych i multimedialnych Sekcji Polskiej Radia Watykańskiego. Radio Watykańskie rozpoczęło działalność 12 lutego 1931 roku w czasie pontyfikatu Piusa XI. Sekcja Polska została utworzona siedem lat później i jest jedną z najdłuższych działających sekcji językowych papieskiej rozgłośni. Przez blisko 85 lat jej działalności programy informacyjne i publicystyczne w języku polskim docierały do milionów Polaków rozsianych po całej kuli ziemskiej. Szczególnie ważna była jej działalność w czasie

pontyfikatu Jana Pawła II. Wiadomości Radia Watykańskiego są nadal emitowane w języku polskim i retransmitowane przez wiele rozgłośni w kraju i za granicą. Prowadzony jest również serwis internetowy po polsku (<https://www.vaticannews.va/pl.html>), a także rozsyłany codzienny biuletyn z wiadomościami z życia Kościoła powszechnego.

Sekcja Polska od początku swego istnienia gromadziła wiele ze swoich nagrań tworząc nieformalne, wewnętrzne archiwum, niezależne od archiwum papieskiego, prowadzonego przez Radio Watykańskie. Są w nim głosy wielkich ludzi Kościoła w Polsce, a także przedstawicieli świata kultury i nauki czy też osób zasłużonych dla historii naszej ojczyzny. Realizując tego typu projekt konieczne było odpowiednie zabezpieczenie zbiorów. Archiwum nie można było transportować tak jak jakąkolwiek przesyłkę, gdyż zapisane dźwięki to wielkie dobro narodowe, jak i bogactwo kościoła polskiego. Akademia Ignatianum w Krakowie podjęła się realizacji logistycznej części projektu, transportu oraz przechowywania

Archiwum Sekcji Polskiej Radia Watykańskiego; fot. Łukasz Sośniak

w odpowiednich warunkach tych bardzo cennych zbiorów.

Projekt pilotowany był przez Wydział Dziennikarstwa, Informacji i Bibliologii Uniwersytetu Warszawskiego od czerwca 2018 roku kiedy to po kilku latach przygotowań i negocjacji udało się podpisać umowę pomiędzy Uniwersytetem Warszawskim (Wydział Dziennikarstwa, Informacji i Bibliologii), Katolickim Uniwersytetem Lubelskim (Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej) oraz Akademią Ignatianum w Krakowie w sprawie podjęcia wspólnych działań mogących doprowadzić do cyfryzacji archiwum Sekcji Polskiej Radia Watykańskiego. Odpowiednie umowy zostały również podpisane z prefektem Dykasterii ds. Komunikacji Stolicy Apostolskiej, a także z dyrekcją Radia.

Projekt cyfryzacji wymagał wielu przygotowań organizacyjnych i logistycznych. Zaangażowane w jego przeprowadzenie były: Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II w Lublinie, Wydział Dziennikarstwa, Informacji oraz Bibliologii Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie sam proces cyfryzacji był realizowany na najnowszej aparaturze dostępnej dla tego typu prac, a także Akademia Ignatianum w Krakowie. Koordynatorem projektu ze strony Akademii Ignatianum był Pełnomocnik Rektora ds. współpracy międzynarodowej ks. dr

hab. Leszek Gęsiak SJ. Za organizację transportu i przechowywania zbiorów odpowiadał pan mgr Tomasz Konturek. Cyfrowe archiwum Sekcji Polskiej Radia Watykańskiego już teraz jest w znacznej części dostępne przez strony internetowe Polonijnej Biblioteki Cyfrowej.

Radio Watykańskie; fot. Sailko

dr Marek Liszka Nauczycielem na Medal

Redakcja „Ignatianum”

Dr Marek Liszka zajął drugie miejsce w plebiscycie Nauczyciel na Medal w kategorii nauczycieli akademickich w Małopolsce - jako anglista numer jeden! Serdecznie gratulujemy!

Gazeta Krakowska

PLEBISCYT: NAUCZYCIEL NA MEDAL

Nauczyciel akademicki

2
MIEJSCE

dr Marek Liszka
Akademia Ignatianum, Kraków

WYNIK: 589

Pragnienie bycia **pedagogiem MAGIS**, czyli słów kilka o Kole Naukowym **SAGITTARIUS AIK**

Marta Jurkowska – studentka Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej AIK

Prezes Koła Naukowego – Aleksandra Bułatek i Zastępca Prezesa – Justyna Belczyk; fot. Marta Jurkowska

Jak być pedagogiem, który dostrzega dziecko/uczniaka z całym bagażem jego doświadczeń, historią, osobowością, talentami i wyzwaniem? Jak być pedagogiem (również tym nieprofesjonalnym – rodzicem, opiekunem), który podejmuje filozoficzną refleksję nad przekazywanymi wartościami, nad własnym działaniem? Jak budować poczucie własnej wartości oraz pielęgnować samoświadomość w naszym podopiecznym, ale także (a może przede wszystkim) w sobie? Jak budować w sobie i innych motywację i pomysłowość, która każdą zmianę w naszym życiu postrzega jako szansę? Próby odpowiedzi na te pytania, wyznaczają początek działalności Koła Naukowego Studentów Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej „Sagittarius” Akademii Ignatianum w Krakowie.

Głównym celem Koła Naukowego „Sagittarius”, założonego w 2019 roku, jest szerzenie świadomości istoty bycia konstruktywnym nauczycielem, wychowawcą, rodzicem oraz przyczynianie się do tworzenia wszelkiego dobra w wychowaniu i edukacji w duchu założeń pedagogiki ignacjańskiej. Dlatego

na przestrzeni tych kilku lat, mimo pandemicznych warunków, staramy się podejmować działania, które kształtują nie tylko nas jako pedagogów, ale mamy nadzieję, że przyczyniają się do większego dobra w naszych społecznościach. Z radością wspomagamy wszelkie działania charytatywne, które mają miejsce na naszej Uczelni, m.in. *Kredkobranie* oraz *Pacuszka dla maluszka*. Dzięki zaangażowaniu i wsparciu Pani dr Magdaleny Majer mogliśmy wziąć udział w warsztatach dla nauczycieli „WF z AWF”, finansowanych przez Ministerstwo Edukacji i Nauki, które były wspaniałym doświadczeniem i dały nam narzędzia do pracy z dziećmi również w obszarze aktywności fizycznej.

Zdziwić może fakt, dlaczego właśnie „Sagittarius” (łac. Łucznik). Inspiracją do przyjęcia takiej nazwy przez nasze Koło, stał się fragment powieści „Prorok” Khalila Gibrana. Pedagog, jawi się w tam jako łucznik, który wypuszcza dziecko w świat, w przyszłość. Wyposaża je w pewne wartości, umiejętności, wiedzę, ale musi być świadomy tego, że nie jest w stanie przewidzieć wszystkich okoliczności, warunków zewnętrznych, sytuacji wychowawczych „ad hoc”, które będą wpływały na to, kim stanie się jego podopieczny. Musi mieć poczucie, że wychowuje go do przyszłości, która naznaczona jest wieloma dynamicznymi zmianami. Dlatego wysoki poziom samoświadomości pedagoga powinien być fundamentem jego życia, aby służyć wszystkim tym, którzy zostaną mu dani i zadani na jego życiowej drodze. Dla nas, jako osób tworzących Koło „Sagittarius”, ignacjańskie „magis”, „cura personalis”, czy idea zintegrowanego życia to nie tylko puste hasła, frazesy, ale i sposób życia oraz postrzegania rzeczywistości.

Kierujemy również podziękowania w stronę Pani dr hab. Jolanty Karbowniczek, prof. AIK, która zgodziła się pełnić funkcję opiekuna Koła. Zapraszamy wszystkich chętnych, którym bliska jest nakreślona tutaj perspektywa wychowania i nauczania, do współpracy i dzielenia się tym, co zostało złożone w nasze ręce przez Najwyższego i na Jego chwałę.

Prezentacja dzieł ks. Piotra Skargi SJ w języku ukraińskim w Akademii Ignatianum w Krakowie

Ks. dr hab. Stanisław Cieślak SJ, prof. AIK – Kierownik Zakładu Historii Kultury Chrześcijańskiej w AIK

W poniedziałek, 15 listopada 2021 roku, w „Zofijówce”, w budynku Akademii Ignatianum w Krakowie przy ul. Kopernika 26, w ramach XVI edycji Dni Jana Pawła II pt. *Ku pojednaniu*, odbyła się publiczna prezentacja trzech dzieł ks. Piotra Skargi SJ (*O jedności Kościoła Bożego, Synod Brzeski, Obrona Synodu Brzeskiego*) w języku polskim i ukraińskim z udziałem ich wydawcy ks. arcybiskupa Ihora Isichenko, emerytowanego arcybiskupa charkowskiego i połtawskiego (Ukraina). Wydarzenie należy uznać za niezwykle ważne, albowiem po przeszło czterech wiekach od ukazania się dzieł ks. Skargi dotyczących synodu brzeskiego, który doprowadził do połączenia Cerkwi prawosławnej z Kościołem rzymskokatolickim w Rzeczypospolitej Obojga Narodów, po raz pierwszy stały się one dostępne dla zainteresowanych nie tylko w oryginalnym języku polskim, ale także w tłumaczeniu na język ukraiński. Podczas prezentacji dzieł ks. Skargi ks. abp Ihor Isichenko przedstawił okoliczności powstania tłumaczeń, a następnie odpowiadał na pytania postawione przez ks. dr hab. Stanisława Cieślaka SJ, prof. AIK, który z racji nieobecności ks. dr hab. Tomasza Homy SJ, prof. AIK, pełnił obowiązki moderatora spotkania.

DZIEŁA KS. PIOTRA SKARGI SJ O SYNODZIE BRZESKIM

ks. abp Ihor Isichenko – emerytowany arcybiskup charkowski i połtawski

W lutym 2021 roku minęło czterdzieści lat, odkąd pracuję na Wydziale Historii Literatury Ukraińskiej Uniwersytetu Charkowskiego. Przez cały ten czas prowadziłem wykłady z literatury ukraińskiej od X do XVIII wieku: średniowiecze, renesans, barok – epok najmniej znanych i niezbyt popularnych wśród filologów.

Warto przypomnieć, że w latach 1929–1934 większość członków Wszekukraińskiej Akademii Nauk była represjonowana przez reżim

stalinowski, kierownictwo zostało zastąpione, a działalność podporządkowana polityce partyjnej. Oznaczało to zniszczenie nauki akademickiej. Od tego czasu wyżej wymienione epoki były najniebezpieczniejszym obszarem zainteresowań dla historyków literatury na sowieckiej Ukrainie. Dominująca ideologia wymazywała z pamięci historycznej zjawiska kulturowe, które zaistniały wśród elit społecznych i religijnych, a także wszystko to, co nie mieściło się w doktrynie decydującego

Ks. abp Ihor Isichenko,
fot. archiwum prywatne ks. abpa Ihora Isichenko

wplywu kultury rosyjskiej na ukraińską. Dopiero podczas „odwilży” zaprowadzonej przez Nikitę Chruszczowa (1894–1971) w latach 1956–1963 pojawiło się kilku nowych badaczy tych epok, ale większość z nich musiała później, na skutek rosnącej presji ideologicznej, zmienić priorytety naukowe.

Historyczno-literacka interpretacja epok renesansu i baroku opierała się na antypolskich założeniach ideologicznych, odziedziczonych po carskiej Rosji przez Związek Sowiecki. Zgodnie z tą ideologią naród ukraiński na terenie I Rzeczypospolitej cierpiał niesłychanie z powodu ucisku panów polskich i nieustannie marzył o przyłączeniu się do Moskwy. Kościół katolicki był postrzegany jako instrument zniewolenia Ukrainy, a unia

brzeska z 1596 roku – jako wrogie działanie polskich władców i Kurii Rzymskiej, mające na celu utrwalenie zniewolenia Ukraińców oraz ich katolicyzację i polonizację. Centralną postacią w tym procesie był złowrogi wizerunek ks. Piotra Skargi SJ (1536–1612), który od XIX wieku stał się, w kodzie ideologicznym słowianofilstwa rosyjskiego i ukraińskiego, symbolem ekspansji łacińskiego Zachodu na terytorium cywilizacji bizantyńsko-słowiańskiej.

Od młodości miałem szczęście, dzięki środowisku rodzinnemu, wykształcić w sobie instynktowne odrzucenie ideologicznych stereotypów. Kiedy zacząłem wykladać historię literatury ukraińskiej na Uniwersytecie Charkowskim – a potem studiować barokową hagiografię w trakcie pisania pierwszego doktoratu (rozprawy kandydata nauk) – sprzeczność tych stereotypów z rzeczywistym stanem rzeczy stawała się dla mnie coraz bardziej oczywista. Na szczęście obroniłem rozprawę i opublikowałem jej tekst podczas „pierestrojki” Gorbaczowa. Dlatego jako pierwszy na Ukrainie pozwoliłem sobie spojrzeć na kulturę narodowych elit epoki baroku w kontekście kultury sarmackiej. Barokowe wydania *Paterika Kijowsko-Pieczerskiego*, przede wszystkim polskojęzycznego *Paterikonu* Sylwestra Kosowa (1635), zestawiałem z wplywem *Żywotów świętych* ks.

Piotra Skargi SJ. Pozwoliłem sobie na pisanie o ks. Skardze jako o „genialnym styliście, koneserze języka polskiego, który ukształtował się jako pisarz w oparciu o dorobek renesansowej kultury polskiej i zachodnioeuropejskiej i otworzył nowy, barokowy okres w rozwoju literatury polskiej”.

Literatura polemiczna to najsolidniejszy układ tekstowy prozy ukraińskiej z przełomu XVI i XVII wieku². A zaczęło się od reakcji autorów prawosławnych z kręgu księcia Konstantego Wasyla Ostrojskiego (1526–1608) na dzieła dwóch jezuitów: ks. Piotra Skargi i ks. Benedykta Herbasta (ok. 1531–1598). Potem rozszerzyła się mozaika wyznaniowa autorów: reprezentowali oni zarówno środowisko prawosławne, jak i zwolenników unii brzeskiej oraz apologetów obrządku łacińskiego. Jednak na początku mojego nauczania studiowanie literatury polemicznej koncentrowało się na zapoznaniu się z kilkoma utworami autorów prawosławnych i ogólnej krytyce ich przeciwników. Zgodnie ze znaną zasadą sowieckiej debaty: „Nie czytałem Solżenicyna, ale go potępiam”.

Jednostronne podejście do dyskusji literackiej jest nie tylko stronnicze. Tworzy niebezpieczny dla społeczeństwa model komunikacji: bezwzruszającą apologię własnych poglądów, niezależnie od istnienia przeciwnika. Monolog dyskursu społecznego, odziedziczony po komunistycznej dyktaturze, dzieli świat więzi społecznych na kręgi podobnie myślących przyjaciół, wyobcowanych od dysydentów.

I jeszcze jedno. Od czasu odzyskania niepodległości przez Polskę i Ukrainę mieliśmy wiele okazji, aby upewnić się o istnieniu wpływowych sił, których celem jest prowokowanie i pogłębianie konfliktów między naszymi narodami. Zamiast obiektywnego spojrzenia na nasze wspólne dziedzictwo cywilizacyjne, fałszywy obraz bezwzględnej wrogości jest nakładany na naszą przeszłość.

Jeszcze w 1999 roku udało mi się zorganizować w Charkowie niedużą konferencję naukową „Kościół Chrystusowy w Polsce i na Ukrainie: Mity i rzeczywistość”. Uczestniczył w niej ówczesny dyrektor Centrum Kultury i Dialogu w Wyższej Szkole Filozoficzno-Pedagogicznej „Ignatianum” w Krakowie oraz redaktor naczelny czasopisma

¹ Ю.А. Ісиченко, *Києво-Печерський патерик у літературному процесі кінця XVI – початку XVIII ст. на Україні*, Київ 1990, s. 154.

² *Історія української літератури*: У 12 томах, Київ 2014, т. 2, с. 98–153.

„Życie Duchowe”. Z okazji 400-lecia śmierci ks. Skargi zorganizowaliśmy w Charkowie już większą konferencję naukową „Ukraińska perspektywa twórczości literackiej ks. Piotra Skargi” (9–10 listopada 2012 roku) z udziałem naukowców ukraińskich i polskich. Materiały z konferencji ukazały się w Charkowskim Wydawnictwie Naukowym „Acta” w 2013 roku³.

Kiedy spotykałem się z moimi polskimi kolegami, ze zdziwieniem dowiadywałem się, że dzieła polemiczne ks. Skargi (*O jedności Kościoła Bożego, Synod Brzeski, Obrona Synodu Brzeskiego*) w niewielkim stopniu przyciągają uwagę historyków literatury polskiej. Na Ukrainie od czasu do czasu wspominało o tych dziełach, ale nie mam wrażenia, żeby ktoś je czytał. Chociaż zwykle badacze literatury ukraińskiej XVI wieku mówią po polsku, to jednak nie na poziomie swobodnej komunikacji. Podobnie jak ja. A mało kto chce zdobyć się na wysiłek i ponownie przeczytać staropolski tekst w dawnych wydaniach – czy to w formie papierowej, czy elektronicznej.

Z przytoczonych racji, w związku z 425. rocznicą unii brzeskiej zaproponowałem przygotowanie do publikacji tekstów ks. Skargi, najważniejszych dla literatury ukraińskiej i historii Kościoła – równoległe w języku oryginalnym i przetłumaczonych na język ukraiński. Mieliśmy już dobre doświadczenia ze współpracy z Rostyslavem Parańkiem, byłym wykładowcą z Katedry Studiów Klasycznych, Bizantyjskich i Średniowiecznych Wydziału Humanistycznego Ukraińskiego Uniwersytetu Katolickiego we Lwowie. Parańko przetłumaczył słynny traktat Melecjusza Smotryckiego *Apologia peregrinaty do krajów Wschodnich* (1627), wydany w Charkowie także przez Wydawnictwo „Acta”.

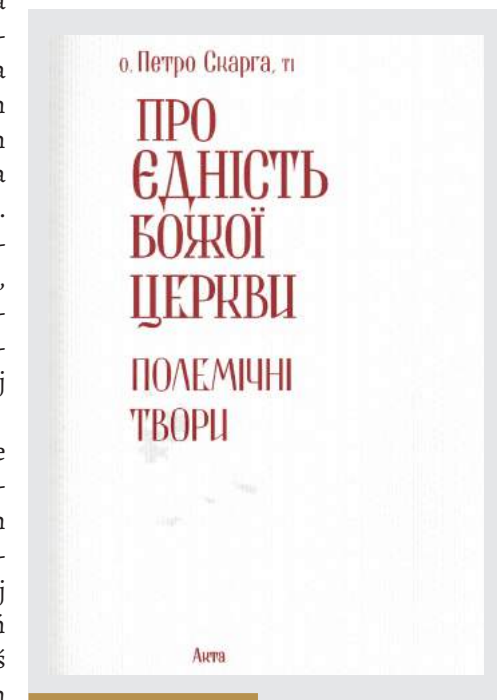
Moja propozycja została chętnie przyjęta przez Wydawnictwo „Acta”. Wsparł ją ukraiński jezuita pod przewodnictwem przełożonego ks. Oleksija Bredelieva SJ. Oni to sfinansowali tłumaczenie dzieła, a ks. Bredeliev napisał wprowadzenie. R. Parańko zrobił doskonałe tłumaczenie. Natomiast ja wykonywałem prace techniczne: przepisywanie tekstu polskiego (bo nie było obsługi technicznej!), pisanie komentarzy i obszernego artykułu wprowadzającego.

³ *Українська перспектива літературної творчості о. Петра Скарги*: Збірник статей, Харків 2013, с. 170.

⁴ *Мелетій Смотрицький, архієпископ. Апологія паломництва до східних країв* / Авторський проєкт, передмова, коментарі, примітки архієп. Ігор Ісиченко; переклад із старопольської Ростислав Паранько, Харків 2020, с. 612.

Mam nadzieję, że ta książka⁵ nie tylko zapozna ukraińskiego czytelnika z ks. Skargą, ale stanie się także kolejnym czynnikiem przełamania destrukcyjnych mitów, które wciąż utrudniają Ukraińcom uświadomienie sobie prawdziwej historii i rodzimego miejsca w kontekście cywilizacji europejskiej. A takich mitów jest wiele i czekają na dokładną analizę. Niedawno opublikowałem artykuł w zbiorze naukowym Uniwersytetu Jagiellońskiego o początkach mitu Bohdana Chmielnickiego i jego obaleniu w kronice Joachima Jerlicza (1598–po 1673)⁶. Zaledwie kilka tygodni temu, na sympozjum w Ukraińskim Uniwersytecie Katolickim w Kijowie 28 października 2021 r. wygłosiłem referat pt. *Książka jezuita w projekcie unijnym i micie romantycznym*, w którym ukazałem fałszowanie roli jezuitów w ukraińskiej historii narodowej XVI wieku.

Jestem przekonany, że obalenie starych mitów imperialnych, populistycznych i sowieckich jest niezbędnym warunkiem z jednej strony obiektywnych badań naukowych, z drugiej zaś poprawy dobrosąsiedzkich stosunków między narodami polskim i ukraińskim, których jedność jest zakorzeniona w doświadczeniu I Rzeczypospolitej – oazy demokracji i tolerancji wyznaniowej w Europie podczas wojen religijnych⁷. I oczywiście pokaże jezuitów nie jako agresorów i agentów obcych wpływów politycznych, ale jako naturalną i niezwykle owocną część narodowego życia duchowego.

Okładka książki *O jedności Kościoła Bożego: traktaty polemiczne*; fot. archiwum prywatne ks. abpa Ihora Isichenko

⁵ Петро Скарга, *Пі. Про єдність Божої Церкви: Полемічні твори* / Авторський проєкт, передмова, коментарі, примітки архієп. Ігор Ісиченко; переклад з польської Ростислав Паранько, Харків 2021, 860 с.

⁶ Ihor Isichenko, abp, „Prawosławny sarmata” przeciwko mitowi Bohdana Chmielnickiego. *Tożsamość i pamięć: Konteksty kulturowe i społeczne. Studia ukrainoznawcze*, red. D. Pilipowicz i R. Kęska, Kraków 2020, s. 11–28.

⁷ J. Tazbir, *Państwo bez stosów. Szkice z dziejów tolerancji w Polsce XVI i XVII wieku*, Warszawa 1967, s. 231.

Uroczystość promocji doktorskich i wręczenie Nagród Rektora

Redakcja „Ignatianum”

26 października 2021 w Auli im. ks. Grzegorza Piramowicza SJ odbyła się uroczystość promocji doktorskich z Wydziału Filozoficznego oraz Pedagogicznego Akademii Ignatianum w Krakowie.

Uroczystość promocji doktorskich połączona została z wręczeniem Nagród Rektora pracownikom akademickim, pracownikom administracyjnym, studentom i absolwentom.

Podczas uroczystości odbyły się promocje doktorskie

- ks. dr. Pawła Kaszuby
- ks. dr. Krzysztofa Piekarskiego
- dr. Marcina Wądołowskiego
- dr. Mirelli Zajęgi
- dr. Agnieszki Kaczor
- dr. Magdaleny Urlińskiej-Berens

Nagrody Rektora otrzymali:

z Wydziału Filozoficznego:

- prof. dr hab. Piotr Mazur
- dr Adam Anczyk
- mgr Katarzyna Daraż-Duda

z Wydziału Pedagogicznego:

- dr Agnieszka Grzechynka
- dr Agnieszka Knap-Stefaniuk
- dr Agnieszka Cierpich-Kozieł

Nagroda zespołowa:

- dr hab. Klaudia Węc, prof. AIK, dr hab. Anna Błasiak, prof. AIK, mgr Małgorzata Alberska, mgr Joanna Sztuka, mgr Anna Tuchowska-Chmura

Spośród pracowników administracyjnych:

- dr Roman Małecki
- mgr Magdalena Marzec
- mgr Małgorzata Bednarz

Za aktywną pracę na rzecz Samorządu Studenckiego Akademii Ignatianum w Krakowie, zostali wyróżnieni dyplomem studenci:

- Katarzyna Nowak
- Natalia Rak
- Piotr Bukański
- Jan Machejek

oraz absolwentki

- Patrycja Nogieć
- Karolina Spyrka
- ks. Marek Krzysztofiak SJ

Serdecznie gratulujemy wszystkim nagrodzonym i życzymy dalszych sukcesów!

Uroczystość promocji doktorskich i wręczenie Nagród Rektora; fot. Piotr Bukański

Uroczystość wręczenia Nagrody im. ks. Stanisława Musiała SJ

Jakub Drath – sekretarz Klubu Chrześcijan i Żydów „Przymierze

8 października 2021 r. w Akademii Ignatianum w Krakowie odbyła się uroczystość wręczenia Nagrody im. ks. Stanisława Musiała SJ.

Laureatami Nagrody im. ks. Stanisława Musiała SJ zostali:

- za twórczość w duchu dialogu i współpracy

„Auschwitz nie spadło z nieba”

W pierwszej kategorii Kapituła, której przewodniczy Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego, nagrodziła Mariana Turckiego. Ten urodzony w 1926 roku historyk i dziennikarz w młodości sam doświadczył prześladowania: w czasie wojny był przesiedlony do łódzkiego getta, następnie

chrześcijańsko-żydowskiej i polsko-żydowskiej – dziennikarz i historyk **Marian Turcki**,
• za inicjatywy społeczne na rzecz dialogu i współpracy chrześcijańsko-żydowskiej i polsko-żydowskiej – działaczka społeczna **Anna Brzyska**.

więziony w obozie koncentracyjnym Auschwitz-Birkenau i w Buchenwaldzie, przeżył marsz śmierci z Auschwitz do Wodzisławia Śląskiego. Dziś przestrzega przed obojętnością na najdrobniejsze nawet przejawy zła.

Wciąż niezwykle aktywny, zaangażowany m.in. w działalność Międzynarodowego Komitetu Oświęcimskiego, Rady Muzeum Historii Żydów Polskich „Polin” i Stowarzyszenia Żydowski Instytut Historyczny, stał się dla wielu osób autorytetem moralnym.

To właśnie z uwagi na ten rosnący autorytet Marian Turcki został w 2019 roku zaproszony, by na forum ONZ wygłosić przemówienie z okazji Międzynarodowego Dnia Pamięci o Holokauście. Rok później, w czasie obchodów 75. rocznicy wyzwolenia Auschwitz, sformułował pamiętny i szeroko komentowany w świecie akt oskarżenia przeciwko obojętności. „Nie bądźcie obojętni, kiedy jakakolwiek mniejszość jest dyskryminowana – mówił. – Bądźcie wierni przykazaniu (...): nie bądź obojętny”. Bo jeżeli będziesz, to nawet się nie obejrzy, jak na was, na waszych potomków jakieś Auschwitz nagle spadnie z nieba”.

Marian Turcki, nawołując do porzucenia wygodnej postawy obojętności i nicnierobienia, braku reakcji na zło, idzie dziś tą samą drogą, którą przeszedł patron Nagrody, ks. Stanisław Musiał, który sprzeciwiał się grzechowi antysemityzmu również we własnej wspólnocie.

Laureatka Nagrody im. ks. Stanisława Musiała SJ Anna Brzyska; fot. Biuro Promocji AIK

Brzescy Żydzi odzyskują twarze

W kategorii dotyczącej inicjatyw społecznych Kapituła nagrodziła Annę Brzyską, zaangażowaną w przywracanie pamięci o przedwojennej żydowskiej społeczności Brzeska.

Na tamtejszy cmentarz żydowski trafiła przypadkiem w 2014 roku i poruszona tym, co zobaczyła, rozpoczęła starania o jego uporządkowanie. Stopniowo, dowiadując się coraz więcej o brzeskich Żydach, zrozumiała, że nie może poprzestać jedynie na trosce o cmentarz.

To właśnie dzięki jej działaniom w Brzesku co roku odbywają się Marsze Pamięci w rocznicę zagłady tamtejszego getta. Stworzono Księgę Pamięci Żydów z Brzeska i powiatu brzeskiego, która w tej chwili liczy prawie 2900 nazwisk. Przygotowana została dokumentacja cmentarza żydowskiego – zinventaryzowano 849 macew. Udało się odnaleźć nagrobki wielu pochodzących z Brzeska żydowskich rodzin, z którymi Anna Brzyska utrzymuje stały kontakt. Z jej inicjatywy w lesie niedaleko Poręby Spytkowskiej odsłonięto pomnik na grobie żydowskiej rodziny zamordowanej tam podczas wojny. Pomnik ten wzniesiono, aby uhonorować wszystkich Żydów zamordowanych w lasach i na polach powiatu brzeskiego.

Co istotne, Annie Brzyskiej w podejmowane przez nią działania udało się włączyć lokalną społeczność, władze Brzeska i działające w mieście instytucje (w tym szkoły), a także potomków brzeskich Żydów. W pracę założonego przez nią stowarzyszenia „Pamięć i dialog. Wspólna historia” angażuje się dziś wiele osób. Po długim okresie nieobecności w świadomości obecnych mieszkańców miasta, brzescy Żydzi odzyskują twarze, imiona i nazwiska, symbolicznie wracają do Brzeska.

Nagrodę im. ks. Stanisława Musiała SJ ustanowił w 2008 roku Klub Chrześcijan i Żydów „Przymierze”. Jej fundatorami są Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego, Prezydent Miasta Krakowa i Gmina Wyznaniowa Żydowska w Krakowie.

Nagrody im. ks. Stanisława Musiała SJ; fot. Biuro Promocji AIK

Więcej informacji oraz transmisja uroczystości dostępne są na stronie internetowej: <https://www.ignatianum.edu.pl/artukul/wreczenie-nagrody-im-ks-stanislaw-musia-sj>.

Dr Urszula Tes – wspomnienie

dr hab. Beata **Bigaj-Zwonek**, prof. AIK – Dyrektor
Instytutu Kulturoznawstwa AIK

Z głębokim smutkiem przekazujemy informację, że w Wigilię Bożego Narodzenia odeszła do wieczności dr Urszula Tes, nasza koleżanka z Instytutu Kulturoznawstwa AIK. Z wielkim żalem żegnamy nie tylko świetnego filmoznawcę, ale i ciepłą, bardzo serdeczną osobę, która jeszcze tak niedawno planowała szereg działań badawczych, popularyzatorskich i dydaktycznych.

Dr Urszula Tes; fot. archiwum prywatne

Doktor Tes w Akademii Ignatianum w Krakowie pracowała od 2008 roku. Znana była tu z pasji filmowych i fotograficznych, którymi dzieliła się ze studentami – przede wszystkim *Kulturoznawstwa*, *Dziennikarstwa* oraz *Turystyki i rekreacji*. Prowadziła głównie zajęcia związane z filmem i fotografią, ale także i te związane ze składnikami X Muzy, np. z problematyką narracji w mediach. Przez lata zarażała swoją miłością do kina studentów AIK prowadząc *Klub Filmowy*, *Koło Naukowe Stacja Twórcza*,

Koło Naukowe Powiększenie. W Ignatianum, prowadziła debaty wokół książek i o filmie, współorganizowała konferencje, popularyzowała badania podczas Festiwalu Nauki w Krakowie.

Jej rozpoznawalność naukowa była związana z takimi książkami jak *Kino Johna Cassavetes* (Kraków, 2003), *Kino Beat Generation* (Kraków, 2010), *Człowiek, zbiorowość, pamięć w filmach dokumentalnych Ireny Kamieńskiej* (Kraków, 2016) oraz z licznymi artykułami o kinie awangardowym, autorskim i dokumentalnym. Była członkiem Polskiego Towarzystwa Badań nad Filmem i Mediami. Współorganizowała Festiwal Filmu Filozoficznego, założyła Klub Filmowy w Domku Białoprądnickim. Prowadziła także warsztaty, prezentacje i seminaria np. na American Film Festival we Wrocławiu i CSF Silesia. Była w jury konkursów „Nowe horyzonty filmu dokumentalnego” w Poznaniu, „Międzynarodowego Festiwalu Filmów Dokumentalnych OFF CINEMA”.

Badaczom była znana z licznych i ważnych publikacji o kinie, jednak jej zainteresowania oscylowały także wokół projektów fotograficznych związanych z antropologią wizualną – tę problematykę miała szerzej rozwijać w ramach działań Katedry Antropologii, której była członkiem. Warto przypomnieć, że fotografią zajmowała się nie tylko na polu naukowym, ale i w bogatej praktyce fotograficznej.

Takich aktywności jak powyżej – badawczych, popularyzatorskich, artystycznych i dokumentalnych – wiele by jeszcze można było wymienić, dr Urszula Tes była bowiem osobą pełną pasji i zaangażowania. W naszej pamięci – współpracowników oraz studentów z AIK – pozostanie jednak przede wszystkim dobrą koleżanką oraz znakomitą mentorką wprowadzającą nas w przestrzeń refleksji i metafizyki dostępnej dzięki sztuce.

**DZIĘKI TOBIE
MOŻEMY POMAGAĆ**

Rozliczając swój podatek,
wpisz numer

KRS: 0000236286

BNP Paribas Bank Polska SA
58 1750 0012 0000 0000 3880 7595

FUNDACJAIGNATIANUM.PL

Ignatius

ROCZNICA
NAWRÓCENIA
ŚW. IGNACEGO LOYOLI

AKADEMIA IGNATIANUM W KRAKOWIE
WWW.IGNATIANUM.EDU.PL